73STE JAARGANG No. 9526 — WOENSDAG 25 JANUARI 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen — Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Kamer- en Staten Delegaties genieten van Aruba's Palmbeach

Vandaag bezichtiging van Lago en receptie in „Caribe"

Oranjestad. — Toen de zilveren K.L.M. vogel op het Prinses Beatrix-vliegveld neerstreek en deze voor het stationsgebouw parkeerde, verlieten de op Aruba wonende Statenleden, alsmede de heer L. C. M. Kerstens die namens het Eilandsbestuur optrad en de heer N. Piña van de Voorlichtingsdienst, het stationsgebouw om de leden van de parlementaire missies uit Nederland en Suriname te begroeten. De heer P. v.d. Hoeven, die des morgens reeds van Curaçao was aangekomen, sloot zich later aan. Na de begroeting begaf men zich naar de uitgang, waar de heren in de verschillende auto's plaats namen.

Ten huize van de Gezagheebber vond de officiële ontvangst door het Bestuurscollege plaats. De heer Croes was ziek en daardoor was dit College slechts vertegenwoordigd door de heer Mr. L. C. Kwartsz, de heer E. O. Petrona en de heer O. S. Henriquez. De leden van de delegaties werden al spoedig op hun gemak gesteld en weldra heerste er, mede dank zij de voortreffelijke zorgen van de gastvrouwe, mevrouw Kwartsz, een prettige stemming. Men zag de volks vertegenwoordigers van het Koninkrijk Nieuwe Stijl dan ook met elkaar een praatje houden en op deze wijze leerden zij elkaar, ook persoonlijk nader kennen.

Om 12 uur werden de respectievelijke hotels opgezocht, dit waren Hotel Scala en het Strandhotel, zodat de heren zich konden prepareren voor de rondrit over het eiland.

De rondrit

Gedurende de rondrit werd het eiland bezichtigd, dat voor de meeste delegatieleden een openbaring was. Men zag meer dan men verwachtte. De op Aruba thuis behorende Statenleden en de leden van het B.C. gaven gedurende deze rit de nodige uiteenzettingen en tegen 4 uur des middags arriveerde men op de Aruba Palm Beach Club.

Aruba Palm Beach Club

Hier konden de leden wat tot rust komen, na de vermoeienissen van de laatste paar dagen op Curaçao en Bonaire. Tegen 5 uur gingen wij er eens een kijkje nemen en het viel ons op, welk een weldadige rust er uitging van deze plaats. Dezelfde gewaarwording moeten de gasten ook gehad hebben, want men zag hen van de gelegenheid tot zwemmen gaarne gebruik maken.

Tegen 6 uur werd er op het strand een grote kring gevormd, en de kwinkslagen klonken over en weer.

Wij waren nog een ogenblik in de gelegenheid de kennismaking te hernieuwen met de heer Fens, die met genoegen weer voet aan wal had gezet op de hem zo bekende eilanden. Velen herkende hij nog uit de tijd van zijn adjudantschap. Hij stond versteld over de grote vooruitgang van ons eiland.

Later kwamen ook nog Eilandsraadleden en de directie van de Lago aan, die gaarne kennis kwamen maken met de delegatieleden.

Het Eilandbestuur had bij deze gelegenheid voor een koud buffet gezorgd, dat wel zeer in de smaak viel en men zag overal kleine groepjes met elkaar een praatje maken. Om 7 uur moesten de Surinamers echter vertrekken, daar er een ontvangst zou plaats hebben in Club Suriname te San Nicolas.

In Club Suriname

Club Suriname was bijna te klein om alle bezoekers te kunnen bevatten. De oproep van de Vereniging aan de hier wonende Surinamers was niet tevergeefs geweest.

De heer E. Finck hield een kort inleidend woord, waarna de voorzitter van de Vereniging Suriname, Joe d'Aguiar de aanwezigen in welgekozen woorden toesprak.

Ook hier bleef men nog lang bijeen, want er was natuurlijk nog zoveel te vragen en te antwoorden.

Voor heden staat een bezoek aan Lago op het programma, terwijl hedenavond een receptie in Club Caribe zal plaats vinden, aangeboden door de Staten van de Nederlandse Antillen.

Op de Palm Beach Club konden de delegatieleden wat op verhaal komen. Er werd gerust, gezwommen, gezeten, gelegen, gegeten, gedronken, kortom alles waardoor de mens weer op krachten kan komen. De unieke foto toont drie leden van de Nederlandse delegatie, v.l.n.r. de heren mr. H. F. van Leeuwen, G. M. Nederhorst en Mr. G. J. R. Cammelbeeck.

Parlementariers op landhuizentocht met moeilijkheden

Willemstad. — Enkele leden der parlementaire delegaties, die momenteel ons Rijksdeel bezoeken, benutten de voorbije vrije zondag om het in restauratie zijnde landhuis Brievengat en Ronde Klip te bezichtigen. Op de weg naar Ronde Klip raakten de auto's, waarin o.a. dr Ozinga en de heer ir Percy Henriquez gezeten waren, door de modderige weg in moeilijkheden. Met sleepkabels moesten de auto's uit hun netelige positie bevrijd worden. Een gedeelte van het gezelschap heeft daarna de tocht voortgezet.

Ten huize van de heer en mevrouw Kwartsz had de ontvangst door het Bestuurs College plaats. De Surinaamse parlementaire delegatie was zo vriendelijk om te poseren, waarbij zich de Gezaghebber Kwartsz en de heren Isa en Finck hadden aangesloten.

De nieuwe Inspecteur van Onderwijs

Willemstad. — Naar wij uit particuliere correspondentie vernemen, is de heer Ewald van Stappershoef te Den Haag benoemd tot Inspecteur van Onderwijs in de Nederlandse Antillen.

Enige officiële bevestiging van dit bericht konden wij hedenmorgen nog niet verkrijgen.

De heer Van Stappershoef heeft zijn onderwijsopleiding in Nederland genoten en was tot aan de oorlog inspecteur van onderwijs in Indonesië. Hij is katholiek, 50 jaar oud en Tilburgenaar van geboorte.

Hij zal zich binnenkort naar de Nederlandse Antillen begeven, teneinde aldaar in zijn nieuwe functie werkzaam te zijn.

Een zoon van de heer Van Stappershoef blijft in Nederland studeren terwijl zijn dochter, na het behalen van de onderwijzers-acte, hem en zijn echtgenote naar Curaçao zal volgen.

Aruba Bouw Mij. & v.d. Kwast Construction gaan Curacaos glamour-hotel bouwen

Willemstad. — Indien men de woorden van de heer Norman Chumaceiro, de President van de directie van de N.V. Hotelmaatschappij „El Curaçao", mag geloven — en wie twijfelt daaraan — zal over zestien maanden ons hotel in het Waterfort, dat dezer dagen door de Mariniers werd verlaten, geheel gereed zijn en in gebruik worden genomen. Sterker nog, als er niets tussen komt zal het hotel nog eerder geopend worden want wij hebben ons laten vertellen dat de Aruba Bouwmaatschappij N.V. en Van Der Kwast Construction Company, aan welke twee maatschappijen de bouw van dit prachtige hotel gegund is, alles op alles zullen zetten om het hotel lang voor de in het contract vastgestelde datum af te leveren. Dit miljoenenproject is dezer dagen aan bovengenoemde twee maatschappijen opgedragen die het werk gezamenlijk zullen uitvoeren, aldus deelde de heer Norman Chumaceiro, de harde werker en strijder voor dit hotel, ons mede.

Op donderdag 26 januari des morgens om half elf zal in het kantoor van de Curaçaose Toeristencommissie in de Kerkstraat het bouwcontract worden getekend. Dit is een teken dat het benodigde kapitaal voor de bouw van dit glamourhotel bijeen gebracht is. De heer Chumaceiro deelde dit ons dan ook mede.

De electriciteits-installatie wordt door de „Elga" verzorgd, zodat op deze wijze de naam van de electriciteitsmaatschappij van Parera onverbrekelijk aan dit straks over de gehele wereld bekende hotel verbonden zal zijn. Evenals die van de Curacao Trading Company, die de complete airconditioning zal leveren. Koelers van het merk York zullen dus in het hotel komen.

De heer Chumaceiro deelde ons dit alles mede tijdens een korte persconferentie welke gistermiddag in het privé-kantoor van de fa. S.E.L. Maduro & Sons werd gehouden.

De heer Norman Chumaceiro zeide, dat de directie van de hotelmaatschappij zeer dankbaar is voor de ondervonden medewerking, van het Gouvernement ontvangen. De totale kosten gepaard gaande met de bouw en opzet van het hotel bedragen 3 miljoen 800.000 gld.

Hiervan heeft de Intercontinental Hotel Corporation maar liefst 150 aandelen. Gelijk wij reeds meldden krijgt het hotel nu 95 kamers. Oorspronkelijk zou men het met 60 kamers proberen, doch de uitbreiding die momenteel in de hotels in de omliggende landen gaande is, doet het verstandig achten dat ook het hotel op Curaçao direct wat groter wordt.

De handelaren-aandeelhouders, die in november een weekend naar Caracas en Maracaibo zijn gereisd, geheel op eigen rekening, zijn destijds zeer enthousiast over de hotels aldaar teruggekomen. Men wist dat deze hotels eveneens onder de I.H.C. stonden en dat deze maatschappij wel wat van hotels afweet en zich dus wel ernstig beraden zal voordat zij het management van een hotel op zich gaat nemen.

De exploitatie van Hotel „El Curaçao" zal voorlopig, naar wij menen te weten tien jaar, in handen zijn van de I.H.C.

Waarschijnlijk reeds morgen wordt in het Waterfort een aanvang gemaakt met het afbreken van de oude Willem II kazerne. (Er wordt gehoopt, dat de aannemer, die deze afbrekerij is **gegund, ook alle witte mieren zal wegnemen).**

Het nieuwe hotel overigens is zo goed als roestvrij. Behalve dat het geheel airconditioned is, zal er buiten geen enkel stukje metaal te vinden zijn als het gereed is. De heer Chumaceiro vertelde ons dat men gegarandeerd speciaal roestvrij materiaal zal gebruiken.

Er zijn in Caracas veel aandelen van ons hotel verkocht. Daar zorgden vier effectenmakelaars voor.

Er werd nog medegedeeld dat er bij het hotel een echte Antilliaanse tuin wordt aangelegd met planten en bloemen van de zes eilanden. Het watervalletje dat van het zwembad naar beneden stroomt en verlicht zal worden, dien tegelijkertijd voor koelingswater voor de airconditioningsmotoren.

Over het Casino zeide de heer Chumaceiro dat de directie van de Hotelmaatschappij heeft gevraagd om de vergunning te wijzigen en een beperkt aantal Antillianen tot deze zaal van speelvermaak toe te laten. Vooral de belangrijke handelaren van Curaçao

(Vervolg op pag. 6)

Gaat Eiland Hotelpersoneel opleiden?

Willemstad. — Naar de heer Philip Evertsz. van de Toeristencommissie, ons gisteren tijdens de persconferentie over het Hotel „El Curaçao", waarover elders in dit blad een verslag, mededeelde, heeft hij het Bestuurscollege voorgesteld om een opleiding voor hotel- en restaurantpersoneel te beginnen.

Men zou dus een gedegen vooropleiding kunnen geven, waarna de bedienden de geheimen van het vak worden bijgebracht. Het voorstel is in studie. Wij spreken de hoop uit, dat de Gedeputeerden en de Gezaghebber gunstig beslissen en zelfs na enkele ijd een diploma zullen eisen voor eenieder die in dit bedrijf, het restaurants-hotelbedrijf, werken. Het zal de „service" op ons eiland zeer ten goede komen.

Car. Commissie toont belangstelling voor Ant. prijsvraag

Willemstad. - Naar aanleiding van de door het Cultureel Centrum Curaçao uitgeschreven prijsvraag voor Antilliaanse muziek, ontving deze instelling een schrijven van de Caraibische Commissie te Trinidad, waarin de Commissie meldde, zeer geintereseerd te zijn in bovengenoemde prijsvraag.

De Caraibische Commissie stelt zich voor bijzonderheden over de Prijsvraag voor Antilliaanse Muziek te doen opnemen in haar maandelijks verschijnend tijdschrift. Voorts zal er ook aandacht aan deze Muziekprijsvraag worden besteed in de door de Caraibische Commisise in het Frans en Engels verzorgde radioprogramma's.

750.000 bezoekers film Kon. Bezoek

Naar wij uit particuliere correspontien vernemen, hebben in Nederland reeds 750.000 mensen de kleurenfilm over het Koninklijk Bezoek aan de Nederlandse Antillen gezien.

Men is druk doende met plannen tot het vervaardigen van een nieuwe film over de West. Waaruit deze plannen bestaan, is nog niet bekend.

Centro Social Catolico bestaat morgen 15 jaar

FEESTVIERING over verschillende dagen verdeeld

Willemstad. — In verband met het 15-jarig bestaan van Centro Social Catolico zijn wij gisteren uitgenodigd op een persconferentie door het gastvrije bestuur van Centro, waar wij door de voorzitter de heer F. de Lannoy werden ontvangen. Deze persconferentie werd bijgewoond door de voorzitter, de ondervoorzitter de heer Aloisio Prins, de Secretaris Virgilio Ramos, de Penningmeester Jacobo Suarez en de Hr. Walle. Ook was hierbij tegenwoordig de heer Mr. J. Eleonora, Juridisch adviseur van de Centro.

Morgen 26 januari 1956 is het 15 jaar geleden dat deze Centro Social Catolico werd opgericht op initiatief van de Z. Eerw. Pater Offermans en enkele vooraanstaande katholieken van Pietermaai, die lid waren van de Liga Eucharistica. Vooral de heer E. F. Jansen, de eerste voorzitter, was een van de grote stuwkrachten van de beginperiode.

Toen 15 jaar geleden dit katholiek sociaal milieu werd gevormd, heeft het bestuur een deel van het pand aan de Pietermaaiweg 10, dat zeer gunstig gelegen was, in huur genomen Met de jaren groeide deze nuttige vereniging zo sterk, dat het noodzakelijk bleek het gehele pand te huren.

Het was op de 2e februari, dat Mgr P. I. Verriet z.g. het clubgebouw inzegende, en het Centro zette zijn werk door onder de bezielende leiding van het toenmalig bestuur, dat uit de volgende personen bestond: Eduardo F. Jansen, voorzitter; Camilio Palm (†), vice-voorzitter; Moises Marquez, secretaris; Pedro D. C. Gomez, penningmeester, terwijl als commissarissen fungeerden de heren Guillermo Vlieg. Salomon Casseres en Victor Maduro; Geestelijk adviseur Z. Eerw. Pater Ph. Offermans. Juridisch adviseur was in die tijd Mr. Dr. M. F. D. C. Gomez die bij afwezigheid werd vervangen doof Mr. L. A. L. Weeber.

Na 14 jaren vruchtbare arbeid in het belang van haar leden wist het actieve bestuur met medewerking van velen een eigen Clubgebouw in bezit te nemen, dat thans gelegen is aan de Penstraat 20—22. Een pracht gebouw en buitengewoon gunstig voor alle club-activiteiten die aan de ruim 180 leden worden geboden.

Wanneer een blik geworpen wordt op de afgelopen 15 jaren, dan heeft het Centro vele malen zijn gastvrijheid betoond, ook ten opzichte van andere verenigingen en buitenlandse kolonies. Zo bv. noemde de ondervoorzitter de vieringen van Venezolaanse en Dominicaanse Nationale feesten, die in Centro Social Catolico werden gevierd, totdat deze hun eigen gelegenheid hadden gekregen.

Het Centro viert zijn derde lustrum op bescheiden wijze en wel als volgt:

Donderdag 26 januari 's middags 5 uur zal het bestuur en het feestcomité in tegenwoordigheid van familieleden een krans leggen op het graf van een van de stichters en eerste ondervoorzitter de heer Camilio Palm z.g. op het R.K. kerkhof op Berg Altena.

Vrijdag 3 febr. van 7 tot 9 uur n.m. is er een feest (met film en andere atracties) voor de kinderen van de leden.

Oficiële viering

De officiële viering vindt plaats op zondag 5 februari. Het programma luidt dan als volgt:

9 uur v.m.: Plechtige H. Mis van dankbaarheid in de kerk van O.L.V. van de H. Rozenkrans te Pietermaai;

11 uur v.m.: receptie voor alle leden en hun familieleden en waarbij geestelijke en wereldlijke autoriteiten uitgenodigd zullen worden. Gedurende deze receptie zullen verschillende personen het woord voeren, terwijl een heildronk zal worden uitgebracht De muzikale omlijsting is in handen van Albert Palm en rythme.

Op vrijdag 17 februari is er des morgens te 6.30 uur een Requiem Mis voor alle overleden leden in de kerk van O.L.V. van Altagracia te Steenrijk, waarbij alle leden en familieleden van de overledenen zullen worden uitgenodigd.

Rest ons nog het tegenwoordig bestuur te noemen. Dit bestaat uit de volgende personen: Frank Th. de Lannoy, voorzitter; Aloiso Prins, ondervoorzitter; Virgilio A. Ramos, secretaris; Jacobo Suarez, penningmeester; Willem Rivers, commissaris en Mr. J. Eleonora, Juridisch Adviseur.

Het feestcomité is samengesteld uit de bestuursleden en de volgende heren: H. C. Wallé, Gilberto Paula, Delfincio Jesurun, C. W. F. Davelaar, Jesus Montero, Jesus Leañez, Guillermo Evertsz, Federico Bontravers, Moises Capella, Willem Chattlein, R. Garmers en Luis Nieuw.

Antillen aanvaarden verplichtingen uit hoofd van vijf arbeidsconventies

Génève. — Naar de Internationale Arbeidsorganisatie meldt, heeft de Nederlandse regering haar namens de Nederlandse Antillen in kennis gesteld van het aanvaarden der verplichtingen uit hoofde van vijf arbeidsconventies. Het zijn twee conventies van 1921 ten aanzien van het recht van vereniging van landbouwpersoneel en betreffende tegemoetkomingen aan arbeiders in de landbouwindustrie, de herziene conventie van 1934 betreffende beroepsziekten en twee conventies van 1948 regelende nachtarbeid door vrouwen en het verbod van nachtarbeid door kinderen in de industrie.

Ciske de Rat ziet „Ciske de Rat"

Het Amsterdammertje Dick v. d. Velde, Ciske de Rat in de gelijknamige film, heeft vrijdag voor de eerste maal officieel de film gezien, zelfs in een galapremière ter gelegenheid van het dertig-jarig bestaan van het Hollandiatheater te Heerlen. Dick mocht niet eerder naar „zijn" film kijken, omdat zij toelaatbaar is voor personen boven veertien jaar en hij eerst woensdag die leeftijd bereikte. Beleefde de jarige Dick te Heerlen officieel dus Vrijdag de eerste vertoning van zijn film, onofficieel wat dit zijn tweede. Kort na de première te Amsterdam is Dick immers stiekum een bioscoop ingeslipt om er zijn film te zien. Een vergeeflijke fout, de echte Ciske de Rat waardig.

Mevr. Fortanier sprak voor Vrouwen-verenigingen

Willemstad. — Het Nederlandse Tweede Kamer-lid, mevr. A. Fortanier—de Wit, heeft voor de leden van de Curaçaose vrouwen-verenigingen VOSVIA en Soroptimisten in Hotel Avila een lezing gehouden over het onderwerp: Vrouwenbeweging in Nederland.

Excursie naar Feria de La Paz

Willemstad. - Naar wij vernemen overwegen enkele belangrijke personen uit onze gemeenschap om een excursie naar Sto. Domingo te organiseren. Het betreft hier leden van de Vereniging van Handel, die met een charterplane naar de Feria de la Paz willen gaan.

Het schijnt evenwel moeilijk te zijn om genoeg leden bij elkaar te krijgen voor deze excursie. Indien niet genoeg liefhebbers worden gevonden, zal een klein groepje handelaren van Curaçao toch naar Sto. Domingo gaan, maar dan met het gewone lijntoestel.

Olieconcessies belangrijker dan bestuurs-mutaties

Caracas. — De correspondent van het A.N.P. te Caracas meldt, dat de president van Venezuela, generaal Marco Pérez Jiménez, op een persconferentie, die hij dezer dagen te Caracas hield, heeft gezegd, dat de nieuwe olieconcessies belangrijker zijn dan „eventuele mutaties" in het gouvernement. De president voegde eraan toe, dat men zich voor het ogenblik niet met beide zaken tegelijk kan bezig houden, weshalve de mutaties voorlopig achterwege blijven.

De A.N.P.-correspondent voegt hieraan toe, dat hiermee dus officieel de sinds eind 1955 in Caracas lopende geruchten, als zouden er mutaties komen, zijn bevestigd. Volgens geruchten gaat het om de posten van minister van openbare werken en verbindingen. Eventuele veranderingen — zo voegt de correspondent aan het bericht toe — zijn geen gevolg van politieke moeilijkheden.

Bezorgt door storting op bankrekening 567 de t.b.c.-patiënt en zijn gezin een dragelijk leven.

Italiaanse beeldhouwer Bianchini op Curacao

Binnenkort onthulling van nieuwe BRION-beeld

Willemstad. — Uit Caracas arriveerde gistermiddag op Curaçao de bekende Italiaanse beeldhouwer Prof. Renzo Bianchini, de maker en ontwerper van het nieuwe bronzen standbeeld van Luis Brion. Prof. Bianchini heeft het standbeeld in Lucca, Italië, vervaardigd vanwaar het rechtstreeks naar Curaçao werd vervoerd met de "Stromboli". Bij aankomst werden de acht kisten, waarin de verschillende monteerbare delen van de staande Brion, in de loods op de Nieuwe Werf gezet, waar dank zij de welwillende medewerking van de douane, deze kisten mochten blijven staan en niet, zoals gebruikelijk is naar de douaneloods op Parera werden gebracht.

De professor komt nu uit Caracas, waar hij ook een kantoor heeft en is op weg naar Italië. Alvorens zijn reis te vervolgen wil hij eerst behulpzaam zijn met het opstellen van het standbeeld. „Als ik naar Italië ga, wil ik dit beeld klaar weten", zo verklaarde de kunstenaar in een brief, gericht aan de penningmeester van het Comité, dat werd opgericht om gelden bijeen te brengen voor een nieuw beeld, de heer R. A. C. Henriquez.

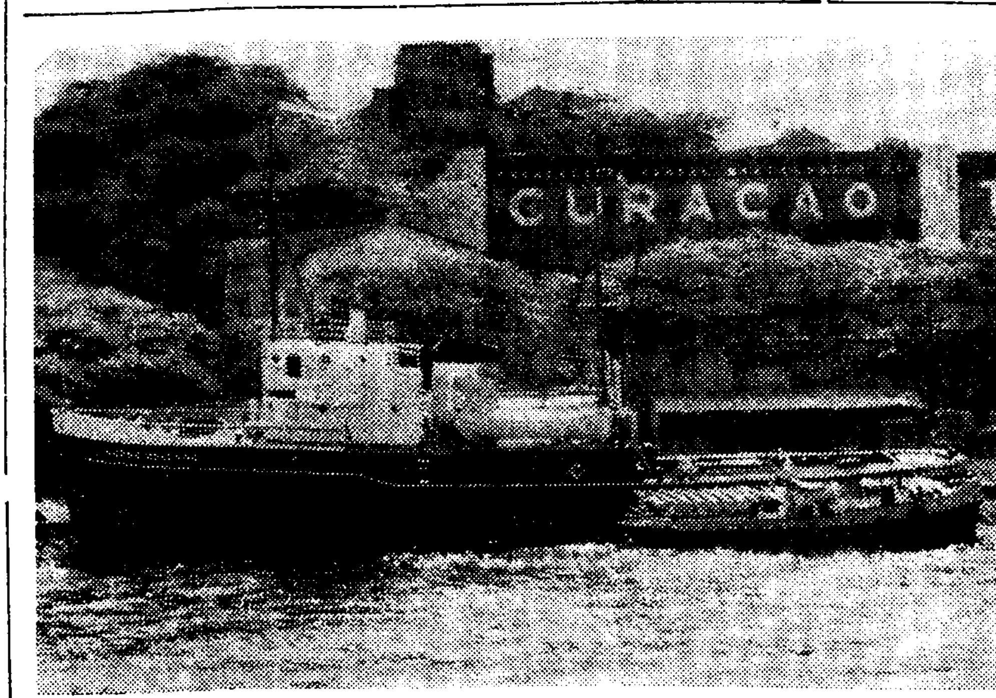
Zoals de „Amigoe" reeds eerder wist te melden, is het beeld uit brons, terwijl het voetstuk van zuiver Italiaans marmer is gemaakt.

Direct hierna beginnen de werklieden met het plaatsen van het nieuwe voetstuk. De gedeputeerde Beaujon en het wnd. Hoofd van Openbare Werken, de heer Koudenberg, hebben veel medewerking verleend aan deze verplaatsing van het oude standbeeld.

Over enkele weken zal het nieuwe beeld onthuld worden.

Alcoa-tentoonstelling ook naar Trinidad

Trinidad. - Alle schilderijen waaruit de tentoonsteling van Caraibische Kunst van de Alcoa scheepvaartmaatschappij bestaat zal op of omstreeks 15 februari 1956 te Port of Spain aankomen.

De „Noord Holland" aan de C.T.C.-werf. (Zie pag. 2)

CONSTAN CASIANO overleden

CURACAO verloor pionier van zijn sociale beweging

Al ging de strijder heen, zijn werken leven voort

Willemstad. — Hedennacht om kwart over één overleed in het St. Elisabeth Gasthuis, waarheen hij — in een laatste wanhopige poging om zijn leven te redden — vervoerd was, onze bekende stadgenoot de heer Constan Casiano. De aanwezigheid onder ons van een vertrouwde figuur en een uiterst sympathieke persoonlijkheid kwam hiermee ten einde, alsmede de werkzaamheid — ondanks ziekte en verzwakking tot het laatst toe volgehouden — van een man, die zijn aandacht en krachten wijdde aan de sociale belangen van het Curaçaose volk in een tijd, toen ons eiland de opgang van zijn economisch leven nauwelijks begon en toen er nog zeer weinigen waren, die zich deze sociale belangen ter harte namen.

CONSTAN CASIANO

De heer Constan Casiano werd geboren op 1 november 1886. Hij begon zijn loopbaan in militaire dienst, waarin hij de rang van sergeant-majoor bereikte, fourier der troepen was en kapelmeester van de Militaire Harmonie. In de twintiger jaren nam hij ontslag uit de dienst, om zich geheel aan zijn sociale werkzaamheden te wijden.

Met pater Irenaeus de Bruyn z.g., op wiens sterfdag (25 januari 1942) ook hij merkwaardig genoeg het tijdelijke met het eeuwige verwisselde, leidde hij als penningmeester en administrateur van de *Curaçaose R.K. Volksbond en de talrijke vakbonden*, die de eerste zaden van het sociaal bewustzijn in de Curaçaose werknemers hebben geplant, zoals die van chauffeurs, bootwerkers, winkel-personeel enz.

Het behoeft wel geen betoog, dat dit werk aan deze pionier al de strijd en al de ontgoochelingen gebracht heeft, die werkers op dit moeilijk terrein wel nergens ter wereld bespaard blijven. De tijd en de explosieve ontwikkeling van Curaçaos economische en politieke bewustwording achterhaalden hem en de miskenning, die aan zo menig vader van de zijde van zijn opgroeiende kinderen ten deel valt, bleef ook aan hem, de vader der sociale organisaties op dit eiland, niet gespaard. De dag kwam, waarop de kinderen tegen de vader revolteerden en dit was een zwaar kruis om te dragen. Maar nimmer mogen wij vergeten, dat juist deze opstand Constan Casiano tevens tot glorie strekt. Het kind zou immers nooit in staat geweest zijn, van de vader weg te breken, ware het niet, dat het door de arbeid en de strijd van die vader zelf tot al te jonge rijpheid was gebracht.

Het is genoegzaam bekend, dat de heer Casiano, behalve de reeds genoemde functies, nog vele andere en belangrijke bekleedde in onze samenleving. Hij heeft een vitale rol gespeeld in het ~~initiatief en de eerste~~ uitbouw van de *R.K. Ambachtsschool*, die zich heden ten dage door zoveel worstelingen heen, tot een trots voor het eiland en een zegen voor onze bevolking ontwikkeld heeft. Hij was gedurende vele jaren de algemeen geachte en beminde voorzitter van het *R.K. Zeemanshuis*. Hij was eveneens voor lange jaren, voorzitter van de *R.K. Sport Centrale* en, last not least, redacteur van het weekblad *„La Union"*. Als zodanig was hij lid en zelfs gedurende geruime tijd voorzitter van de *Curaçaose Journalisten Vereniging*.

Weinig verwonderlijk kan het dus zijn, dat naast zijn andere onderscheidingen, Zijne Heiligheid de Paus zijn grote verdiensten met waardering erkende door hem de Orde „Pro Ecclesia et Pontifice" te schenken.

Deze harde werker, wiens hoogtepunt van activiteit slechts luttele jaren geleden bereikt werd, maar waarvan — zo snel gaat het leven van vandaag — de herinnering reeds nu dreigt te vervagen, is thans gaan rusten. God geve hem de erkenning en de beloning, waartoe menselijke oppervlakkigheid hier beneden niet altijd in staat was.

En moge de les van zijn leven een onvergankelijk bezit van deze gemeenschap blijven tot groei van haar wijsheid en geestelijke volwassenheid: dat het sociale leven, zoals alle andere terreinen van het menselijk bestaan, een synthese is van rechten EN plichten. En dat ook door de worsteling tot verheffing van het sociaal niveau de rode draad der liefde lopen moet, die de band van alle volmaaktheid is.

God geve hem de eeuwige rust en Hij geve kracht aan zijn dierbaren, die achterblijven, opdat zij het verlies van de gestorvene kunnen dragen op een wijze, die deze rustige strijder waardig is.

Stichting voor hulp aan ongehuwde moeders

Willemstad. — Van enkele zijden kwam ons ter ore, dat men een tegenstelling zag in het streng selecteren van de ene kant en toch aan niemand onderdak weigeren voor een of twee dagen. Onder de laatsten zou men meisjes kunnen krijgen, die een gevaar betekenen voor de goedwillenden.

Wij antwoorden hierop, dat de meisjes, die wij opnemen voor een paar dagen, zullen verblijven in een apart kamertje, gesepareerd van de overigen. In het plan is daarmede rekening gehouden. En mocht de volgende dag blijken, dat er onder hen zich een verderfelijk element bevindt, wel, dan kan de directie haar onmiddellijk wegsturen. Opneming, verblijf en ontslag is een taak van de directie. Het welzijn van de geselecteerde groep zullen wij boven alles stellen.

De Voorzitter

Kalender 1956

Wij ontvingen door bemiddeling van Curaçao Motors Ltd. alhier een kalender van de D.A.F.-fabrieken te Eindhoven.

„Schakels"

Wij ontvingen no. 92 van „Schakels", een uitgave van het Ministerie van Overzeese Rijksdelen. Het nummer bevat enkele causerieën van dr. J. I. S. Zonneveld en dr. J. S. Zaneveld over het landschap van de Nederlandse Antillen.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Straatdienst maakte 1 P.V. op en verleende driemaal assistentie en gaf één waarschuwing.

De Mobiele Brigade maakte 3 P.V.'s op en verleende 11 maal assistentie.

Nederlandse zeesleper „Noord Holland" brengt boortoren naar Maracaibo

TWEEMAAL brand in machinekamer tijdens de reis

Willemstad. — Ruim 56 dagen is de Nederlandse sleepboot "Noord Holland" van de fa. Wijsmuller, Amsterdam, onderweg geweest van Nederland naar Venezuela. Gistermiddag liep deze sleepboot onze haven binnen. Het is een lange en onfortuinlijke tocht geweest. De sleepboot had opdracht een boortoren naar Maracaibo te slepen. Daar men met dit gevaarte slechts langzaam kon varen, duurde de tocht 56 dagen. Men heeft veel pech gehad onderweg.

Tweemaal vlogen de diesels in de machinekamer in brand. En toen de sleper in Maracaibo aankwam, liep de sterke sleepboot aan de grond. Verder heeft men ook nog slecht weer gehad onderweg.

Er zijn ook wel aardige gebeurtenissen voorgevallen tijdens deze reis. Zo passeerde de zandzuiger H.A.M. 302 de sleep onderweg, midden op de oceaan. Dat men dicht langs elkaar voer en gesprekken aanknoopte via de radio, behoeft geen betoog.

Toen de zeesleepboot maandagmiddag Maracaibo binnenliep, kwam kort daarna de H.A.M. 302, die via Curaçao was gevaren, ook binnen.

Wij vernamen gisteravond tijdens een gesprekje met enkele bemanningsleden in het R.K. Zeemanshuis, waarbij de manager Van der Meel ook aanwezig was, dat de zeesleper hier in reparatie zal gaan. Twaalf nieuwe voeringen moeten worden ingezet.

Verder wordt vandaag of morgen de zoon van de oude directeur, de heer Wijsmuller Jr., op Curaçao verwacht. Waar de volgende reis van de „Noord Holland" heen is weet men nog niet. Wel zijn er nog twee boortorens die klaar liggen om naar Maracaibo versleept te worden.

Passagiers aan boord m.s. „Willemstad"

Willemstad. - Aan boord van het ms. „Willemstad", dat op 5 februari a.s. te Curaçao wordt verwacht, bevinden zich de navolgende passagiers met bestemming Curaçao:

Hr. en mevr. J. A. van Tilburg-Stikters; hr. en mevr. C. A. M. de Jong-Dekker en 2 kinderen; frater P. G. Maas; frater H. A. M. Aben; frater A. P. van Rijsbergen; frater L. J. M. Essers; mevr. G. H. F. van Grootveld-Mulder en 3 kinderen; mej. M. J. Ponso; hr. L. A. Ponso; hr. en mevr. L. Claus-Schotborgh en dochter; mevr. B. A. Kleijn-v. Waardenburg en 4 kinderen; hr. en mevr. W. J. Majoor-Burgers en 2 kinderen; mevr. C. S. M. Sambros-Oudsen en zoontje; mevr. A. G. T. Casimiri-v. Maren; mevr. M. T. Lopies-Elisabeth; mevr. F. F. Seydel-Rojas; 68 man Kon. Marine.

Aruba:

Kapt. A. C. Lamers-Veth en dochtertje; hr. en mevr. A. Gotlieb-Hijman; hr. en mevr. L. E. Willems-Barne en zoontje; mevr. E. H. Sarens-v. d. Velde en 3 kinderen; mevr. A. G. B. van Hamersveld-den Hartog en 2 kinderen; mevr. A. Verstuijs-Lemstra; hr. en mevr. J. A. van Nimwegen-Donkers.

Voortzetting Sabelwedstrijden

Willemstad. - Vrijdag 27 januari a.s. vindt de voortzetting plaats voor de Equipe Sabelkampioenschappen. De volgende verenigingen zullen tegen elkaar uitkomen: Mariniers—PSV, CSC—Musketiers, Sithoe—Musketiers. De wedstrijden zullen in de Marinierskazerne Suffisant worden gehouden en vangen aan om 20.00 uur.

Met mes gestoken

Willemstad. — Gisternacht werd aan de Hoofdwacht gemeld, dat op Domingoito iemand met een mes was gestoken. Het bleek, dat een zekere A.P. door zijn neef M.B. in de rug was gestoken. A.P. werd op last van dr Nassy naar het St Elizabethsgasthuis vervoerd. De dader werd door de Mobiele Brigade aangehouden en ingesloten.

Kreeg klap met nummerplaten

Willemstad. — Op de Wacht van Brionplein verscheen gistermiddag een vrouw, die achterna gezeten werd door een man. De vrouw A.W., die autobelastingnummerplaten was gaan kopen voor haar concubine, kwam op het Brionplein haar tweede concubine tegen, die haar de nummerplaten afnam en deze niet wilde teruggeven. De vrouw ging naar de wacht op Brionplein, de man, die haar achterna kwam sloeg haar in het politiebureau met de nummerplaten op het hoofd.

Aangereden door wielrijder

Willemstad. — Gistermiddag werd aan een patrouille van de Mobiele Brigade gemeld, dat er een vrouw, genaamd R.O., was aangereden door een onbekende wielrijder. Zij liep verwondingen op aan haar rechterknie. Na door dr Berkenveld te zijn behandeld, kon zij huiswaarts keren.

Diefstal

Willemstad. — De man A.G. deed aangifte, dat uit zijn weekend-huisje op Westpunt enige flessen limonade en enige blikken met etenswaren zijn ontvreemd.

Verdachte bekende

Willemstad. — In verband met de op 28 augustus van het vorig jaar gepleegde inbraak in een limonadefabriek, werd aangehouden een zekere C.C., die het feit bekende en ingesloten werd.

Versnellingsbak verdwenen

Willemstad. — Bij de Recherche deed R.E. aangifte, dat de versnellingsbak van zijn auto, die hij in de achterbak van zijn auto had gelegd, verdwenen was.

Het verkeer

Willemstad. — De Verkeersafdeling had 5 lichte aanrijdingen te behandelen.

Surinaamse neomisten bij hun landgenoten in Suffisantdorp

Suffisantdorp. — Gisteravond brachten de Surinaamse Neomisten de Eerw. Heren Berénos en Lim-A-Po, vergezeld van Pater Brada, een onofficieel bezoek aan hun landgenoten in Suffisantdorp. Bij de ingang van de Surinamers-club, werden de Eerw. Heren, door een ontvangst-commissie gevormd door de heren W. O'Niel, J. Scharbay en W. van Rijn, namens de landgenoten in het dorp welkom geheten.

Enkele leden van het Rode Kruis Korps Curaçao in welke Korps ook de Eerw. Heer Berénos gedurende zijn vroeger verblijf op Curaçao gediend heeft, stonden, toen de Neomisten de club betraden, in het gelid. In de club hadden tientallen landgenoten zich verzameld om hun landgenoten te begroeten.

Enthousiast werd kennis gemaakt of de kennismaking hernieuwd. De heer L. Casper, voorzitter van de Surinaamse dorpscommissie, herinnerde de Eerw. Heer Berènos aan de tijd toen hij als vrijgezel in het dorp woonde en zijn bivak in de club, die toen als woonhuis werd gebruikt moest opslaan. Ja ja, antwoordde de Eerw. Heer Berénos, dat kan ik mij nog best herinneren. Dag baas! Zo was de begroeting tussen de Eerw. Heer Berènos en de heer Frans Kranenburg. De heer Kranenburg was n.l. de voorman van de Eerw. Heer Berénos, toen hij nog in dienst was van de CPIM. in de afdeling pijpfitterij.

De Neomisten onderhielden zich ook met enkele Portugezen o.a., met de barkeepers Perestrelo en Juan, die het een bijzondere eer vonden om de Surinaamse Neomisten, die hun taal spreken de hand te drukken. Zij ontvingen van de Eerw. Heren een herdenkingsplaatje als aandenken van hun bezoek aan Curaçao. Voor het afscheid nemen moesten de Neomisten tenslotte nog voor de fotograaf poseren.

Surinaamse neomisten op de Isla

Emmastad. - Gistermiddag maakten de Surinaamse Neomisten, de Eerw. Heren Lim-A-Po en Berénos, vergezeld van de heer J. W. de Vries, van de afdeling Publiciteits Sectie, een rondrit op de fabrieksterreinen van de CPIM. De Eerw. Heer Lim-A-Po toonde zich zeer enthousiast over hetgeen hij zag. Nooit eerder heb ik zo'n enorm bedrijf van nabij mogen zien; het is fantastisch!, vertelde hij ons. De Eerw. Heer Berénos daarentegen, die het bedrijf van enkele jaren terug kent, kon herinneringen oproepen aan de tijd, die hij bij de CPIM gediend heeft. Een enthousiaste begroeting viel de Eerw. Heren ten deel in het Ambulante Magazijn, alwaar de Eerw. Heer Berénos, vóór zijn vertrek naar Brazilië, voor zijn priester-studie op kantoor werkzaam was. Van de redactie van de Passaat ontvingen de Neomisten een exemplaar van het Koninginne-nummer, dat werd uitgegeven ter gelegenheid van het Koninklijk bezoek aan de Antillen. Tot slot van het bezoek van de Neomisten aan de CPIM werd nog 'n gezellig half uurtje doorgebracht in de Sociëteit Asiënto, waarbij ook aanwezig was pater Brada, de heren de Rooy, Lofo Wong en Van Mullier, die deel uitmaken van de commissie van ontvangst van de Neomisten op Curaçao.

CURACAOS NIEUWS

VOOR CURACAOS NIEUWS ZIE OOK PAG. 6.

Heden overleed tot onze diepe droefheid onze geliefde echtgenoot, vader, behuwdvader en vriend, de Heer

CONSTAN CASIANO

in de ouderdom van 69 jaar.

De teraardebestelling zal plaats vinden heden namiddag om 4.30 vanuit het sterfhuis St. Elisabeth's Gasthuis.

Curaçao, 25 Januari 1956.

Wed. ELISA CASIANO
CRISALTA CASIANO en kinderen
Familie GEELHUIZEN-CASIANO
Familie BLOMONT
JOSE M. KROON
CORN. MENDEZ
ISMAEL CARDOZE

Heden is in de Heer ontslapen de Heer

CONSTAN CASIANO

in leven Algemene penningmeester en Administrateur van de Curaçaosche R.K. Volksbond en Redacteur van het weekblad La Union.

De leden van de Volksbond worden uitgenodigd tot de teraardebestelling heden namiddag om 4.30 vanuit het sterfhuis St. Elisabeth's Gasthuis.

Curaçao, 25 Januari 1956

JOSE M. P. KROON, Voorzitter
ANT. FLORES, Secretaris

HET BESTUUR VAN DE VERENIGING APOSTOLAAT TER ZEE, AFDELING CURACAO,

geeft met diep leedwezen kennis van het overlijden van zijn Voorzitter, de heer

CONSTAN CASIANO

Overleden op Curaçao op 25 Januari 1956.

Het Bestuur gedenkt met dankbaarheid zijne vele verdiensten voor het R.K. Zeemanshuis.

erbrand liever geen vrouwen

Tweemaal Jehanne d'Arc

Novelle en toneel van Lampo en Hensen

et blijft altijd een riskant bedrijf uwen te verbranden. Weinig zal Cau n vermoed hebben, dat de eeuwen r zijn naam verbonden zou blijven Jeanne d'Arc, de glorie van Frank . En de eeuwen door ook is haar fi r denkers en dichters blijven inspi ea tot haar geschriften. Vrijwel ge lijdig verschenen op het Nederlandse gebied twee publikaties waarin de uur van Jeanne d'Arc het middelpunt rmt. Hubert Lampo publiceerde „De vel en de maagd" (A. A. M. Stols, Gravenhage), terwijl Herwig Hensen toneelstuk „De andere Jehanne" in dicht gaf (A. Manteau, Brussel).

Herwig Hensen is een van de scherp ingste en veelzijdigste publicisten on r de Vlamingen. Zijn gedichten, es ys en toneelstukken vormen onder nd een belangrijk oeuvre dat stellig zijn onderlinge samenhang nadere be houding verdient. „De andere Jehan e" is een toneelstuk dat aanvangt op e dag in het jaar 1431 waarop Jeanne 'Arc verbrand wordt. Hensen constru ert een situatie waarbij Jeanne door en list gered wordt; in haar plaats ordt een wassen pop verbrand. Op de e wijze wordt voor de jonge vrouw de elatie tussen leven en dood een blijvend robleem. „De heilige Jehanne" is het symbool van de maagd, „hardnekkig" bereid te sterven, de vrouw die uitslui end geleefd heeft voor God en, terwille an God, voor Frankrijk. De andere, evelde Jehanne is de vrouw die zich trampachtig vastklampt aan de tijd en het leven, en daarbij tot de conclusie komt dat leven voor God moeilijker is dan voor hem sterven. De heilige Je hanne verpersoonlijkt de roem die ech ter onvruchtbaar is; de andere Jehanne de vruchtbare vrouw.

Wanneer het tweede tafereel opent, worden de beide Jehannes aan elkaar geconfronteerd ter inleiding van de pro blematiek waarin de andere Jehanne een jaar na „1431" verkeert: haar man Loys, die eens haar strijdmakker was, blijft gehanteerd door de gedachte aan de heilige strijdster voor God en de vrees dat het een duivelse macht was die haar aan de brandstapel ontrukte. Voor Jeanne echter is het de vraag of God het was die haar vuurdood eiste; waren het niet veeleer de mensen? [illegible] neer Loys in zijn wanhoop [illegible] dienst neemt in het leger [illegible] sterven voor God en Frankrijk [illegible] zegt, stelt zij daar tegenover [illegible] dooi voor het leven. Ten [illegible] met de namen van God en Fra[illegible] de lippen, maar Gods akkers [illegible] en Frankrijks hoeven gelijk maken met de grond lijkt haar thans een onverzoen lijke tegenspraak. Zij wordt in haar overtuiging gesterkt door broeder Ber nard die minder belangrijk vindt waar voor men sterft, wèl waarvoor men leeft. Bovendien om het [illegible] gaan kan een roes volsta[illegible] die roes te ontwaken, is ech[illegible] no dig. Loys kon die blijkba[illegible] opbren gen Jeanne wel. Zij gaa[illegible] verder en begeeft zich opnieuw naar [illegible] Hof in haar vroegere wapenrusting, thans echter niet om de koning aan te vuren tot de strijd, maar om hem te bewe gen de wapens neer te leggen en het leven lief te hebben om het leven-zelf.

In de laatste fase van het conflict tussen Jeanne en Loys wordt de anti these gesteld tussen de man die wan kelt tussen hemels en aards, die mis schien méér zoekt en tast en moeilijk het evenwicht vindt, en daartegenover de vrouw die met de aarde verbonden is en niet in het leven „verloren loopt." Broeder Bernard formuleert een soort zelfspreking, als hij stelt dat zij, vluch tende van haar ouderlijk huis, vluchten de van de brandstapel, vluchtende van het Hof, toch voor het oog van God aanwezig blijft, omdat zij zichzelf wil bewaren, omdat zij God wil bewaren in zich.

In een laatste verschijning ziet men de heilige en de aardse Jeanne tegen over elkaar, de eerste als degene die haar bloed offerde voor de waarheid, de laatste als degene die geen andere waarheid kent dan die van haar bloed; de eerste als degene die de brandstapel opging en door de vlammen gelouterd werd, de andere die „uithouden, uit houden in het hardste vuur" noemt.

Het is duidelijk dat Hensen, met vol ledig respect voor de religieuze figuur die zich roekeloos aan God toevertrouwt, persoonlijk de grootste waardering koes tert voor degene die dit áárdse leven liefheeft om zichzelfs wil, al valt het vaak uiterst moeilijk te dragen. De geexalteerde figuur van Loys komt er niet al te best af, terwijl Broeder Bernard in zijn pleidooien geheel aan de zijde van de aardse Jeanne staat.

Voor Hubert Lampo, in zijn brede novelle „De duivel en de maagd", blijft tot het einde toe het probleem onopgelost. Hoofdpersoon van Lampo's verhaal is Gilles de Rais, de trouwe krijgsgezel van Jeanne d'Arc, die al op jeugdige leeftijd uit de handen van de koning de maarschalkstaf ontvangen had. De gewelddadige dood van Jeanne d'Arc wordt voor hem het beslissende keerpunt in zijn leven. Hij is ervan overtuigd dat de maagd van Orléans werd voortgestuwd door machten die ons natuurlijk bevattingsvermogen niet kent; door haar is hij als het ware in onmiddellijk contact geweest met het goddelijke. Als deze verheven vrouw echter gedood is, vraagt hij zich af waarom God dit heeft toegelaten, en in zijn toenemende wanhoop en vertwijfeling ziet hij **op deze wereld slechts mateloos, niet meer beheersbaar leed. In steeds sterker mate** groeit in hem de overtuiging dat God zó hardgrondig van de mensen en van Zijn hele schepping walgt dat Hij beide onherroepelijk de rug toekeerde. Het leven op aarde is zinloos geworden, of liever: het is ten prooi gevallen aan de macht van de duivel. De duivel regeert de wereld. Daarom is Jeanne gestorven, en daarom wordt overal ter wereld de wet gesteld door de Cauchons, de wet van de varkens. De Rais keert zich dan doelbewust tot de duivel, de verstoten prins van de nacht, de enige bondgenoot in dit aardse bestel, het vernietigingsbeginsel, noodzakelijk om met het scheppende principe het heelal in evenwicht te houden. Hij is er echter van overtuigd, dat niet de alledaagse boosaardigheid van de mensen volstaat om de muur neer te halen die ons scheidt van het rijk van de nacht. Hij rust niet voor hij die muur heeft omver gehaald en weet wat er ligt aan de andere kant. Hij veracht de kleine mens die weliswaar in de praktijk van zijn daden de duivel aanbidt, maar hem niet rondwit durft te erkennen. Wanneer echter een van zijn vrienden, met wie hij zijn satanistische praktijken uitoefent, hem ertoe brengen wil het kwaad niet alleen te doen omdat hij het niet laten kan, maar direct en onmiddellijk om God te treffen, en hem daartoe de duivelsaanroeping wil doen uitspreken waarbij hij zijn ziel onwederroepelijk in de handen van de duivel beveelt, deinst hij terug. Na talloze misdaden begaan te hebben, durft De Rais niet de laatste definitieve stap doen: afstand doen van zijn ziel. Ten slotte vreest hij achter de duisternissen van dood en vernieling Gods aanwezigheid. Jaren kan hij gedood hebben in de heerschappij van het boze en zonden begaan hebben waarvoor de mensen tot dusver geen namen hebben uitgedacht, dit alles brandt God „nooit helemaal weg uit onze ziel. In mijn verloedelijk leven is Zijn tegenwoordigheid steeds sterker geweest dan die van de machten der duisternis waaraan ik mij met ziel en lichaam wijdde". Als hij gearresteerd is, komt in de gevangenschap tenslotte de grote en definitieve crisis. De mensen en hun middelmatigheid blijft hij verwerpen: „een schimmel zijn ze, een toevallige schimmel van de aardkorst, met rede en spraak begaafd...... een hoogmoedige schimmel, die zich de gelijke van een onbekende God waant door Hem uit verveling geschapen". In de eenzaamheid is er alleen de keuze tussen de duivel en God. Toen hij na de dood van Jeanne d'Arc, na de dood van de Godsgezant, tot de slotsom gekomen was dat God zich van de wereld had afgekeerd, trachtte hij Hem in zijn eigen hart te wurgen. Verloochend heeft hij Hem nooit. Hem in zich wurgen is hem niet gelukt. God was de sterkste. Wanneer hij in de rechtszaal zijn schuldbekentenis uitspreekt, wijst hij als diepste oorzaak van zijn bedorven leven en geesteshouding zijn losbandigheid en hoogmoed aan. Bidden tot God achtte hij, in zijn jeugd reeds, niet voldoende. „Ik wilde Zijn geest over mij vaardig voelen worden"; hij eiste God geheel voor zichzelf op, hoogmoedig begerend wat alleen heiligen vergund werd. Ten slotte sterft hij, door de wereldlijke rechter veroordeeld, verzoend met de Kerk.

Even duidelijk als het was dat Hensen koos voor deze aarde, even duidelijk is het dat voor Lampo de grote vragen met betrekking tot leven, goed en kwaad, God en duivel niet definitief opgelost zijn. De laatste uitspraak van Gilles de Rais luidt: „Ik zal God zo hartstochtelijk bidden, dat mijn stem de eeuwige stilten der sferen doorbreekt". En het naschrift van de dominikaan die Gilles de Rais' levensloop op verschillende momenten kruist en hem aan het slot van zijn leven bijstaat, eindigt met deze woorden: „Thans trek ik mij terug in de stilte om opnieuw te verzaken aan een wereld, waarin ik veel leed en veel schande, doch weinig rechtvaardigheid en oprecht geloof gezien heb. Ik trek mij terug in de stilte om er de strijd aan te binden met de twijfel, die Gilles de Rais tot waanzin dreef en mij tot wanhoop menigmaal, de twijfel waarvoor geen naam bestaat, maar die soms in slapeloze nachten als een koorts mijn bloed bevangt, tot ik mij als gebroken afvraag, of het onuitputtelijke leed, het mensdom weggelegd, dan werkelijk geen zin zou hebben.

Mijn God, vervul mijn opstandige geest met klaarte, opdat ik voorgoed weten zou, dat wij geen droombeeld aanbidden. Geen droombeeld naar de maat van onze menselijke bekrompenheid....

Het staat eenieder natuurlijk vrij na te speuren in hoeverre het relaas van Lampo beantwoordt aan het leven en het proces van Baron de Rais zoals die zich in werkelijkheid hebben afgespeeld. Dit doet litterair echter minder ter zake; Lampo hanteert — evenals Hensen — deze stof om zijn actuele problematiek uit te spreken. In zekere zin is het uit dit laatste oogpunt jammer dat Lampo deze laat-middeleeuwse stof gekozen heeft, in zoverre hij namelijk de demonie, waaraan de mens zich kan overgeven, heeft uitgebeeld in het vrij uitgebreid relaas over De Rais' satanisme. Dit zegt de hedendaagse mens aanzienlijk minder dan het de laat-middeleeuwer deed. Ook dit onderdeel is echter boeiend genoeg verteld om de aandacht gespannen gaande te houden, te meer waar dit satanisme gehanteerd wordt als verschijningsvorm van een ook heden ten dage actuele probleemstelling.

Amerikaanse leger een der grootste ondernemingen

Miami. — Het Amerikaanse leger is een van de grootste ondernemingen in de gehele wereld, met een kapitaal van meer dan 14 miljard dollar. Het beschikt over installaties in 73 landen en over meer dan een miljoen militairen en 440.000 burgers, aldus heeft generaal Maxwell D. Taylor, de stafchef van het Amerikaanse leger, op een bijeenkomst in Miami (Florida) verklaard.

Met de Verenigde Staten zijn 44 landen verbonden, die door Amerika geholpen worden „met het op de been brengen van 200 divisies". Het Amerikaanse zevende leger, dat in Duitsland gelegerd is, noemde generaal Taylor „de beste strijdkracht van Europa op het stuk van uitrusting en opleiding". Eenheden van het zevende leger patrouilleren dag en nacht langs het „ijzeren gordijn", zo zei hij.

TOM POES en het slaag-systeem

2437 — Tom Poes rende van de brug af en liet zich van de oever op het ijs zakken. Voorzichtig schuifelde hij nu in de richting van het zwarte wak.

Het water kabbelde tegen de ijsranden en een borrelende reeks luchtbellen steeg uit de diepte omhoog.

„Dat moet adem van heer Ollie zijn", dacht Tom Poes.

Hij liet zich op zijn knieën vallen en stak zijn arm in de rivier. En ja hoor, na enig zoeken kreeg hij plotseling de kraag van zijn vriend te pakken.

„Blub — blob......" sprak heer Bommel, boven water rijzend. Met houterige bewegingen werkte hij zich op het ijs en stond daar klappertandend en druipend rond te kijken. „Bah!" riep hij uit, „blik..... brrr........ bloch!"

„U moet lopen!" zei Tom Poes. „Als U blijft staan zult U kou vatten!"

„Blah!" stamelde heer Bommel bitter, „k-kou vatten.....! brrr! Ik...... ikkik heb alle k-kou van de wereld al gevat — als brr..... als je begr-begrijpt, wat ik be...be...bedoelt!"

Zo sprekende nam hij de koffer op en begon over de bevroren rivier te lopen, in de richting van de wal. Zijn jas plakte hem aan het lichaam en koude druppels gleden hem langs het gelaat terwijl hij zo voortstrompelde.

„Is dit nu succes?" prevelde hij met stijve lippen. „Is dit nu een geslaagde heer? Geslagen...... dat is wat ik ben! Achtervolgd door het ongeluk! Gebeukt en geschokt......"

Overmand door het leed lette hij niet goed op. Daardoor kwam het, dat hij op de spiegelgladde ijslaag uitgleed en dreunend op de bevroren oppervlakte stortte.....

Zijn er brieven van U bij?

A E. Alexander, Iris A. Armantrading.
B Paulestin Jan Batiste, Joseph Boxill, Amerbel Bartlett, Mariano Barnabela, Carmen O'Brien, Mrs. Braafheid Rier, Hr. & Mevr. Z. de Boot-Jansen, Fitzgerald A. Bob, hr. Brand, Ouw Baas, G. Guitenhuis, E. Buffong, John Buzz Bee, Guillaumo de Barbarin, Swinda Bass, Beckers & De Jongh.
C Solomon Chaento, Hubert Caster, Lelia Comsencion, E. O. Curiel, Anna Maria Cruz, Maria Clarissa, Rino Constantino, Rosaria Chirino, Princess Cudjoe, R. R. Carrot, John A. Conway, R. C. M. Compact, Leona Charles.
D Iris Dickson, P. Dickson, H. Dam, C. J. Druit Jr.
E J. M. H. Ewald, Antonilia Emers.
F Jeremiah Francis, A. L. Frans.
G Joseph Griffith (2), Verna Gearwood, M. en V. Guarts, Betty George.
H John Hennis, Fam. P. van Heiningen, Augustine St. Hilaire, Mr. & Mrs. J. Hulsbergen, M. J. Hensen en Fam. Fam. B. Hensen(2), William B. Harper, H. J. Heinhuis, Althea Horton, Hr. & Mevr. J. F. Hameka, Mr. & Mrs. Hal Hellman, Edith Henburt, Sarah Habatsch.
I V. O. Ilaria.
J Jan Johansen, Garage Bedrijf hr Jansen, Amelia St. Jean, P. H. Jacobs, Edward John, E. A. de Jongh (2).
K N. Kuipers, Aida Kramer, R. P. v.d. Krul, Fam. Kramer.
L Amable Leito, Mr. & Mrs. Thomas Lincoln, Berriyma Mariea Labone, Doris Lanns, Pedro Letto.
M Martin Mark (2), J. Mutuel, R. Mercelina, Pheta Morson (2), Christina E. Manuarn (2), Mercedes Maciaya, hr. v.d. Meer, M. Moniz, Lina Myer.
N Daphnie Nurse.
O Florence Osborne, T. Oversier, G. Overdijkink Kamerling, Victoria Oliano, Thomasita Ostiana.
P E. de Palm, Franklin A. Priest, E. Plettenburg, Eric Pataca, Mable Phipps, Anna Paulina Philips, Sr. y Sra. Chris Polvliet.
R Augustin Richard, Rosarita Rosina, Joana Ryder, Zita Robles, Delia Rimoen, Adolphus I. Reynolds, Virginia Raper, Francisco Rivadaneing, Mirna Rodriguez, Theresita Rafaela, Victor Reitjes.
S Fam. B. Sitenga, Carmen I. Sluis, Leonie Smith, Joseph Slinger.
T Joseph Francis Thomas.
V Juan Vanhout (2), Leonard Volney, Mr. & Mrs. M. Visman.
W Rosalinda Williams, Ismael Manuel Winklaar, David Welson, Eligio M. Willem, Elly Wilhelm v.d. Wiel, Mavis V. Williams (2), Christina Webster, Mr. & Mrs. George D. Wilkerson, Belle Wilson.
Y Mia Jeannette Ysselstijn.
Z Consuelo C. de Zonani, Ir. Zaanen-Mulder.

ANDERE STUKKEN

A A. H. Arrindell, Luisita V. da Antony, G. St. Amee, Hr. van Amerongen, Fam. M. Alburg, Fam. M. Abraham, Tulia Aspacia, M. Andrews, Joseph Abdul Hamid, Maria A. Hamid (3).
B A. B. Bakkenist, Tyra Bouwhuis, A. O. Bloem, M. Arthur Baker, Hr. & Mevr. J. Bergeijk, Coralie Du Berry, Fam. Jan Brouwer, Jessie Baker, Jose Julian Bautisma, C. v. Buuren, W. E. Beaty, Fam. Boerleider, Drs. W. de Boer, J. A. Boerenveen, Alphonse Busby, G. C. Bolk, Evert Boske, Saturnilla Berg, Mevr. de Wed. C. Balinge, P. H. Bonnerman, Susana Barbolina, Ivon Belmonte (2), Brand (4), Dr W. J. Berends, Dearlington Barlowe, Adelina Brooks, Domingo Beaumont.
C Samuel Alexander Cadogan, Jose Maria Coster, J. A. Casseres, Fam. Carpentier Aithine, Maude Evelyn Cooper, Nelcie Clarke, Curaçaosche Verkoop Centrale, Samuel Cadogan, Mr. & Mrs. Claessens-Blom, Clarastine Claston.
D R. Dougle, Ursula Daniel, Mr. Dingman, Giovanni Donabi, J. H. Denee.
E De drie neefjes van Eendenburg, Hubert Elwin, E. E. J. Eiloof.
F Mildred Inez Forde, Aura Faneite, Pedrito R. Fundador.
G Fam. de Graaf (2), Rafael Gomez, Jaap de Graaft, Ordwien Gillard, Loesita Godfried, Secretary "Grand Christian Encampment", Joseph A. Griffith.
H C. den Heijer, Edward Haseth, C. Hofman, Edna Hazel, Mr. & Mrs. Alm. Hassel, J. Haak, Albena Henry, Raymond Henry, Viola Henry (2), Joop Honders (2).
J Edward A. de Jongh (2), Tomas R. Jurado, E. Joursma.
K Fam. J. B. Kroon v. Wijngaarden, J. Kraayenga, I. Klop, C. Koenders, A. Koogje (2).
L Juffr. v. Lim-a-po, Hr. Lacruz, Dr W. de Looi, Henrietta Lindsay, Juffr. Lientje, P. A. Leon, M. Lopers, Francis H. Lee, Winifred Livingstone (2), Earlie V. Lewis (2).
M Buurtvereniging "Montana", Effie Molenstein, Lucia Martina, Clarens Melad, F. Mezas, Abraham Matthews, G. Moorman, Carmen Maria, Antonio A. Martes, G. Moniz, Maria A. Morales, Marco S. Marchena, Florence Martinus, I. Monkow, F. Merriman.
N Alex van Nes (3), Angelica de Nelon, A. J. van Nugteren, Fam. Nicolaas.
O Henry & Karel Ophey.
P Pieters, Fam. P. Pieterez, P. G. Plas, J. Plomp, E. Plettenberg, Jacob Martinus Pablo, G. E. Plet, Carel C. Pijpers, F. J. Purcell.
R Fam. L. Roxs, T. Roos, Alexandrina V. Richards, Felis Reina, Rosaura Reyes, Hr. Ramackers, A. Reynierse.
S Manuel Tome de Sauza, Sr. & Sra. Atelia Stuart, J. A. v. Stoew de Wit, Boy Señor, Marian Sutton, Sra. Stuart, R. Schaap, C. P. V. Someren, F. B. M. Staarink, J. Schouwer (3).
T W. Tuinbreyer, M. Temen, Antonio Tookaai, Carmen Thode, E. C. Theodore.
V Edw. Vos, Fam. Verburen, Fam. P. Verhouten, Fam. Verr. B. H. Vosks.
W Isabel Winklaar, I. Wong, Sonchi Wille, R. Wong A. Tjong, George West, E. H. Wiengaarde, Yee Woo Soong, Joseph N. Wilson (2).

POSTPAKETTEN:
F John Alfred Fergus.
P Minguel A. S. Paez.

POSTWISSELS
Prdudencio Girigori
Celina Leverock.

AANGET. STUKKEN:
B E. Bults
C Maria Virgen Cotes S., Cultureel Centrum Wetenschappelijk Bibliotheek
D J. J. Doran.
F Damian Fraai.
E Maria Elvira.
G Inosencia de Galicia 75.
H G. Henriette.
K E. Kranenburg.
L Jules Lindveld, Sevastiana Lopez, Horacio Leyba.
M Medical Society of Curaçao, Julia Morillo, R. K. Inst. Maria Inmaculada, W. Maat, Meyboom's Handelsond. V. Martijn, Rafael Marin.
O Hr. & Mevr. B. Overweg-Frankenhuis.
P Enrique Profacio, Fortune B. Piper, Milton Perret Gentil, S. Perlman, Susy Perlman.
R Manuel Ramirez.
S Thomas Samuel, hr Servani
T Joseph Francis Thomas.
W Jose Bernardino de Windt, Jossa v.d. Werf.

De smokkel van opium naar de Ver. Staten

Washington. — "Communistisch China smokkelt opium en heroïne naar de Verenigde Staten met een tweeledig doel: het verkrijgen van dollars en het demoraliseren dergenen, die zich deze verdovende middelen verschaffen", aldus heeft senator Daniel Price, voorzitter van een ondercommissie van de Amerikaanse Senaat, die een uitgebreid onderzoek instelt naar het in de Verenigde Staten binnensmokkelen van verdovende middelen, verklaard.

Hij voegde hieraan toe dat de ondercommissie in het bezit is van veel en onweerlegbaar bewijsmateriaal ter staving van zijn verklaring.

● Joh. Nep. David, die op belangrijke wijze heeft bijgedragen tot de vernieuwing der ev. kerkmuziek, vierde onlangs zijn 60ste verjaardag.

LONDEN „verdnisterd"

Een vreemd verschijnsel deed zich dezer dagen in Londen voor: de hemel werd plotseling pikzwart zodat het leek of de nacht was aangebroken.

Iets soortgelijks heeft men er verleden jaar meegemaakt. Sommige mensen dachten toen dat „het einde van de wereld nabij" was en er waren er die op straat neerknielden om te bidden.

Ditmaal werd de hemel eerst donkergroen en daarna pikzwart. Overal in de stad gingen de lichten op.

Een zegsman van het ministerie van luchtvaart zei dat de duisternis veroorzaakt werd door een mengsel van dichte regenwolken, rook en door het ontbreken van wind. Hij voorspelde dat de hemel tegen de avond weer normaal zou zijn, wat dan zeggen wilde dat het toen even donker was als des middags.

De Belgische legerleiding is er toe over gegaan de wachthuisjes voor het Koninklijk Paleis te voorzien met infra rode lampen, zodat de militairen beschermd zullen zijn tegen de komende koude. Men zou nu als soldaat voor zijn plezier op wacht gaan staan.

ARABESKE IN PURPER

door W. H. VAN EEMLANDT

25

Hij belegde een conferentie met de dokter en de hoofdcipier, zijn raadgevers in moeilijke omstandigheden.

Op 12 Februari ontving de directeur de nummers 318 en 319 voor de laatste maal in zijn kantoor. Nadat de formaliteiten, verbonden aan de in vrijheidstelling hadden plaatsgevonden, stelde hij hen in kennis van de door de bezetters gegeven opdracht. Verslagen hoorden de broeders hem aan.

Tot hun verbazing zagen zij, dat de directeur glimlachte. Als een lopend vuurtje ging enkele uren later het bericht door gangen en cellen, dat de nummers 318 en 319, die juist vandaag zouden worden losgelaten, er van verdacht werden aan pokken te lijden en in de geïsoleerde barak van het hospitaal in quarantaine waren geplaatst.

Toen de volgende morgen de bewaker-verpleger het ontbijt voor de twee zieken de besmette barak binnendroeg, zag hij tot zijn schrik dat de bedden ledig waren. Een door de hoofdcipier ingesteld onderzoek wees uit, dat de ontslagen gevangenen de vrije wereld hadden verkozen boven een gedwongen verblijf in een Duits arbeidskamp. Met de sleutel, die op een der planken van een kast in de barak had gelegen, hadden zij een kleine deur in de buitenmuur, die alleen werd gebruikt voor het onopvallend transport van in de gevangenis overledenen, geopend. Zij hadden dit gemakkelijk kunnen doen, omdat de directeur — overigens geheel binnen de grenzen van zijn bevoegdheid — strenge bewaking van de barak niet nodig had geoordeeld. De twee Fransen behoorden immers niet meer tot de gestraften, sedert zij in vrijheid waren gesteld! Mede als gevolg van dit feit, waren zij in het bezit van de kleding, die zij bij hun arrestatie hadden gedragen, zodat zij zich zonder de aandacht te trekken op straat konden bewegen. En uiteindelijk was hun het tegoed van de „uitgaanskas" op de voorgeschreven wijze uitgekeerd, zodat zij over middelen beschikten om een goed heenkomen te zoeken.

Ondanks alle pogingen, die de bezettingsautoriteiten in het werk deden stellen om de mogelijk besmettingsgevaar met zich dragende Fransen te doen aanhouden, slaagden dezen er in, geholpen door een vriend van de hoofdcipier, die hen buiten de gevangenismuur had opgewacht, uit Nederland te ontkomen en — telkens door nieuwe helpers verder geleid — de Zwitserse grens te bereiken. Zo belandden zij tenslotte in Lugano, zonder dat men in het neutrale Zwitserland inzage van hun papieren had gevraagd.

Toen zij uit het station van hun vroegere woonplaats stapten, was hun eerste gang naar het hoofdbureau van politie, waar Büchli, reeds enige jaren geleden commissaris geworden, zich bevond en bereid was hen te ontvangen.

Gérard de Versigny vertelde in het kort hun wedervaren. Hij legde het, weliswaar in een vreemde taal gestelde ontslagbewijs uit de gevangenis aan Büchli voor, die ook zonder de hulp van een beëdigd vertaler, als vakman, in staat was de inhoud te begrijpen. Verder toonde hij de commissaris een op zijn verzoek in het Frans gesteld briefje van de directeur der strafinrichting, waarin deze de lof zong over het uitstekende gedrag van de twee broeders en een beroep deed op de Zwitserse autoriteiten om hun asyl te verlenen. Tenslotte verzocht hij Büchli hem toe te staan zich weer in Lugano te vestigen in het huis op de Piazza Santa Marina; notaris Baur zou desgewenst kunnen verklaren dat dit eigendom was van een vriend der de Versigny's en dat deze geen bezwaar zou maken tegen het gebruik.

Büchli wendde zijn roofvogelprofiel naar het venster en staarde lang in het zonnige lentegroen. Eindelijk zei hij, met de scherpe, ironische ogen strak gericht op zijn oudste bezoeker:

„Ik zal u geen moeilijkheden in de weg leggen bij uw vestiging in Lugano. Maar.... ik moet er van op aan kunnen, dat u geen misbruik meer zult maken van de gastvrijheid der Zwitserse regering. Ik eis dus van u beiden de belofte, dat het eens en voor altijd uit is met het opzetten van inbraakplannetjes en het uitvoeren daar an, dat u nimmer meer zult medewerken aan illegale daden en dat u in uw woning geen onderdak zult verlenen aan lieden, die door de justitie worden gezocht. En reken er op, dat de politie uw doen en laten met grote belangstelling zal blijven gadeslaan."

Weer kwamen en gingen de jaren. Duitsland en Japan stortten ineen onder de druk der verbonden legers en vloten en de chaos van de oorlog maakte plaats voor nieuwe problemen, die een ontredderde wereld haar bewoners stelde. In Lugano ging het leven zijn gewone gang, tegen al te grote schokken beveiligd door de wijze, waarop Zwitserland zich had weten te isoleren in zijn neutraliteit. Gérard en Eugène bewoonden sedert hun terugkeer in veilige haven weer hun comfortabele huis, welks vernuftig aangebrachte, geheime bergplaatsen [illegible] de middelen voorzagen om hun vroegere zorgelo[illegible] bestaan weer op te vatten. Al hadden zij [illegible] met het oude leven gebroken, toch doken [illegible] gesprekken nog vaak de namen van [illegible] vriend en van een verraderlijke [illegible]

Enige dagen voor Kerstmis 1948 [illegible] arabeske in een herhaling van het der[illegible] voren getekende motief weer over de [illegible] Marina. De twee broeders zaten even [illegible] avond voor het open haardvuur en [illegible] zij aan tafel gingen, hun aperitif. Sche[illegible] seling de electrische straatbel. De [illegible] huishoudster — Giulia was na de arrestatie [illegible] goed naar haar geboorteland teruggekeerd — [illegible] de kamerdeur en zei:

„Signor Elmistra, signori!"

Met een beklemmend gevoel in de keel sprongen de de Versigny's uit hun gemakkelijke stoelen en verdrongen elkaar om de eerste te zijn, die de gang zou bereiken en de gast welkom heten. Helmstra had zich van hoed en jas ontdaan en was bezig zijn wollen bouffante los te knopen. Hij keerde zich om en liep met uitgestoken handen zijn gastheren tegemoet. Niemand sprak — tot grote verbazing van de zwartogige Maddalena — een woord. Zwijgend werden handen telkens opnieuw gedrukt.

(Wordt vervolgd)

Tussen neus en lippen

Dure vergissing

Dr German Ornes, een uitgever uit de Dominicaanse republiek, onthulde dezer dagen dat de regering van zijn land onder generalissimus Rafael Leonidas Trujillo zijn fortuin van omstreeks een miljoen dollar had geconfisqueerd en zijn huis in brand had laten steken alleen maar om een foutief onderschrift in zijn blad. Ornes vertelde op het hoofdkwartier van de inter-Amerikaanse persvereniging in New York, dat in zijn blad, El Caribe, een foto was gepubliceerd van een groep schoolkinderen, die een krans legde aan de voet van een buste van Trujillo, doch het onderschrift luidde: „Op het graf" van Trujillo. „Dit was genoeg om alle furies van de hel te ontketenen", aldus Ornes. Het begon met een serie dagelijkse aanvallen op hem in Trujillo's eigen blad, „La Nacion", toen Ornes zich in de Verenigde Staten bevond. „Toen vernam ik, dat het in de bedoeling van de Dominicaanse despoot lag om mij belachelijk te maken, mij voor het publiek verkeerd voor te stellen, en wraak te nemen op mijn persoon en mijn bezittingen, besloot ik niet naar mijn land terug te keren. Men heeft mij verteld, dat zonder enige wettige procedure mijn bezittingen ter waarde van bijna een miljoen dollars werden onteigend. Bovendien werd een gedeelte van de woning, het meubilair en de persoonlijke bezittingen van mij en mijn gezin door een misdadige brand verwoest", aldus dr Ornes

Tegen katers....

Doosjes punaises in Oost-Duitsland dragen het opschrift: „driemaal daags een à twee theelepels, tenzij de arts anders voorschrijft. Kinderen tot tien jaar de halve dosis". Dit meldde gisteren het semi-officiële Oostberlijnse blad „Berliner Zeitung", daaraan toevoegend dat dit blijkbaar een nieuw middel is tegen zware katers.... De punaises worden gemaakt door een fabriek in Saksen.

Wereldrecord

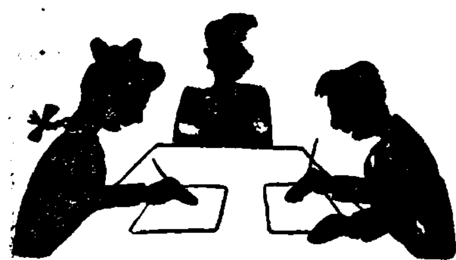
De brandweerman Richard Groenhout uit Grandrapids heeft een nieuw onofficieel wereldrecord gevestigd wat betreft de tijd, die een brandweerman nodig heeft om uit zijn bed te springen, zijn volledige uitrusting aan te doen en in de brandweerwagen te springen. Toen er alarm werd geslagen sprong hij uit zijn bed, schoot zijn broek en laarzen aan, liet zich langs de gladde koperen stang van de slaapvertrekken naar de benedenverdieping zakken, rende naar de brandweerwagen en startte de motor, een en ander binnen.... vijf seconden.

Miljoenenerfenis

Mevrouw Catherine Roberts, de weduwe van de zoon van een Amerikaanse dagbladeigenaar, deelt met haar negenjarig zoontje David in de erfenis van 9,724,000 dollar, welke de dagbladeigenaar heeft nagelaten. Haar schoonvader, Edward Lansing Ray, overleed in Augustus van het vorig jaar. Hij was eigenaar van de St. Louis Globe Democrat. Mevrouw Roberts ontmoette haar man tijdens de tweede wereldoorlog in het Midden-Oosten. Zij was toen verpleegster en Ray was oorlogscorrespondent voor de krant van zijn vader. Ray Jr. werd ernstig ziek. Mevrouw Roberts, toen nog mejuffrouw Catherine Wright, verpleegde hem. Mede aan haar goede zorgen was het te danken dat hij herstelde. Na de oorlog keerde zij naar Engeland terug. Daar kreeg zij op zekere dag een telegram, waarin Ray haar ten huwelijk vroeg. Zij nam het aanzoek aan en reisde per vliegtuig naar St.-Louis. Zeven maanden na hun huwelijk en drie maanden vóór de geboorte van David Ray overleed Ray Sr.

Stembusverrassingen

Bij het tellen der stemmen bij de Franse verkiezingen in Guer (Morbihan) vond men in een enveloppe behalve het stembiljet een briefje van 1 000 franc (ongeveer tien gulden). Het geld werd aan een weldadigheidsinstelling gegeven. In Le Finistère bevatte een enveloppe twee loterijbriefjes.

AMIGOE VAN DE JEUGD

Van een Mannetje, dat maar vijf centen had

Voor de bakkerswinkel stond een mannetje, dat nog maar vijf cent in zijn portemonnaie had. Hij dacht: Wat zal ik nu eens gaan kopen?

Voor het raam lag zoveel, dat het erg moeilijk was om er iets uit te kiezen. Kauwgum, chocola, bruine, witte en roggebroodjes, taart, koekjes, krentebollen en ronde trommels vol gekleurde snoepjes.

„Ahjee, wat een lekkere dingen!" zei het mannetje en hij wist maar niet wat hij voor zijn vijf cent zou kopen.

Misschien kon de bakker zelf

hem raad geven en toen stapte hij de winkel in.

„Goede morgen", zei hij, en boven aan de deur ging het belletje.

„Morgen, meneer!" zei de bakker, die zo'n dikke buik had dat hij maar net achter de toonbank kon staan. „En wat zal het zijn?"

Tja, dat wist het mannetje nu juist niet. „Ik heb vijf cent en daar wou ik iets voor kopen!" zei hij.

„Vijf cent, dat is niet te veel." De bakker kwam achter de toonbank vandaan en ging voor het raam kijken.

„Daarvoor heb ik alleen wat zuurtjes, of een krentenbol, of een klein broodje. Een van de drie, meneer."

Nou, dat was niet zoveel; het mannetje had liever iets anders gehad, een taart of zo, maar nu nam hij maar een krentenbol; dat was in ieder geval nog lekkerder dan een gewoon broodje.

Hij betaalde zijn vijf cent en ging met een lege portemonnaie en een krentenbol in een papieren zakje de winkel uit.

Buiten maakte hij het zakje nog even open; ja, ja, dat zag er haast net zo heerlijk uit als een taartje, en het rook ook lekker, zo vers!

Het was erg moeilijk om er niet vast een klein stukje af te bijten. Maar het mannetje zei bij zichzelf: „Neen, ik maar er vandaag een feestdag van, ik ga naar het bos en daar eet ik dan mijn broodje op, als ik in het mos lig, heerlijk warm in de zon!"

En zo deed hij dan ook. Hij was al een beetje oud en daarom was hij vreselijk moe, toen hij eindelijk een mooi plaatsje in het bos had gevonden. Hij hijgde er een beetje van en zijn botten kraakten, toen hij in het gras ging zitten.

„Hèhè!" zei hij.

Het zakje met de krentenbol legde hij naast zich neer, want hij wilde eerst even uitrusten.

Omdat het mannetje zo vreselijk moe was, viel hij in slaap, met zijn hoofd achterover in het gras en zijn korte ronde baardje kriebelde aan zijn hals. En toen het mannetje daar zo lekker lag te slapen, kwamen er ineens een paar vogels naast hem in het gras zitten.

Ze kwetterden druk tegen elkaar, maar je kon niet verstaan, wat ze nu wel zeiden.

„Tjieptjippetit!"

Er kwamen nog meer vogels bij zitten, het werd een lawaai van je welste, maar het mannetje sliep rustig door.

Zo kwam het dan ook, dat hij niet merkte, hoe de brutaalste vogels aan zijn zakje gingen pikken. Ze pikten het zelfs helemaal stuk, zodat de verse krentenbol zo maar in het gras kwam te liggen!

„Tjiej, tjielpiepelip!" zeiden de vogels tegen elkaar en dat zal wel betekend hebben: „Ha, dat ziet er nog eens lekker uit!"

Want ze begonnen met z'n allen in de krentenbol van het mannetje te pikken, eerst de rozijnen en krenten er uit, en toen het bolletje zelf, tot er alleen maar een paar kruimpjes overbleven.

Ach, dat arme mannetje! Met een heel diepe zucht was hij eindelijk wakker, want hij had zo prettig gedroomd, dat het jammer was, dat hij niet verder kon slapen. Hele schalen krentenbollen hadden voor hem klaargestaan, maar hij had er net niets van kunnen proeven! Dat is altijd zo, als je van iets lekkers droomt: je wordt altijd te vroeg wakker.

De vogels waren bij zijn zucht allemaal tegelijk opgevlogen, ze zaten nu in de bomen naar het mannetje te kijken.

Die wreef eerst eens zijn ogen uit, daarna rekte hij zijn armen en plukte de grasprietjes van zijn jasje.

„Ziezo", zei hij, „en nu een echte krentenbol!" Hij voelde met zijn hand in het gras, eerst opzij en daarna achter zich, toen stond hij op. Hij zocht in de zakken van zijn broek.... In de zakken van zijn jasje.... Hij keek in het gras.... En achter de bomen....

Hij keek overal. Maar de krentenbol was nergens te vinden!!

„Hoe kan dat nou?" zei het mannetje. „Ik weet zeker, dat ik er eentje had in een papieren zakje!"

En daar zag hij ineens de kruimels op de grond en het gescheurde zakje!

„Het is gestolen!" riep het mannetje boos! „Iemand anders heeft het opgegeten!" En het allerergste was nog wel, dat hij helemaal niet wist wie de de dief kon zijn!

„O, mijn heerlijke krentenbol, en nu heb ik juist zo'n honger!"

Het mannetje huilde er haast van; het was dan ook wel heel erg! De vogels, boven in de bomen, hoorden hem wel en ze hadden spijt, dat ze het krentenbolletje hadden opgegeten!

„Wat kunnen we er nu aan doen?" tjilpten ze, maar niemand wist raad. Op het gras zat het mannetje heel droevig te kijken naar het kapotte zakje en zo nu en dan biggelde er een traan in zijn ronde baardje.

„We moeten hem iets anders geven wat even lekker is als een krentenbol", kwetterde een dikke spreeuw, die het meeste had gegeten.

„Maar wat, maar wat?" riepen de andere vogels en ze gingen allemaal diep nadenken.

„Wat is er nu even lekker als een verse krentenbol?"

Het duurde erg lang voor ze iets wisten, maar een kleine mus vond een goede oplossing.

„We vliegen naar de bijtjes en vragen hun wat honing, zij hebben toch altijd te veel", piepte hij, en de andere vogels vonden dat een prachtig plan.

Ze kregen een hele honingraat van de bijtjes uit het bos en al kostte het heel wat moeite, hij kwam zonder brokken bij het mannetje aan.

Ze tjielpten allen door elkaar

en het mannetje begreep er niets van, maar hij zag wel de heerlijke honing en die at hij op. Het smaakte zo lekker, dat hij de bijtjes ging opzoeken en hij bedankte de koningin zelf voor haar geschenk.

De bijenkoningin was zo verrukt van zijn bezoek, dat ze hem nog een hele honingraat cadeau deed om bij de bakker te ruilen voor een krentenbol. Je begrijpt, dat het mannetje dadelijk naar de winkel ging.

„Wat een heerlijke honing, meneer!" riep de bakker. „Daar geef ik u een hele zak bollen voor! En als u nog meer hebt, kom dan gerust!"

Het mannetje kwam de volgende dag stralend van blijdschap weer in het bos, hij had een krentenbol voor de bijenkoningin bewaard, maar zij lustte alleen de zoete krentjes.

„Geef mij maar liever een bos bloemen, waar flink wat honing aan zit!" zoemde ze.

En toen het mannetje haar vertelde wat de bakker tegen hem gezegd had, beloofde ze hem, dat hij net zoveel honing bij haar kon halen als hij nodig had.

Je snapt, dat het mannetje nu voortan net zoveel kon eten als hij zin had, zelfs taartjes.

Voor de vogels bewaarde hij alle kruimeltjes en aan de bijenkoningin wees hij de weg naar de grootste tuinen, die vol bloemen stonden. En iedere dag ging hij naar de winkel van de bakker met zijn honing.

Dan zei hij: „Morgen, bakker, hier heb ik weer wat voor je!"

„Goede morgen, meneer! Gelukkig dat u er weer bent, en wat wilt u vandaag meenemen, een gebakje met een kers er op? Ik zal het even in pakken!"

Zo gaat dat iedere dag en daarom hoeft het mannetje nu nooit meer honger te lijden.

Dank zij die brutale vogels, die zijn verse krentenbol hadden opgegeten.

M.K.

Een Tafeldrama

„Toch eigenlijk nog wat te klein!" zei vader voorzichtig.

„Aan onze vierkante tafel hadden we meer plaats!" meende Olga.

„Onzin!" bromde moeder. „Het is bij jullie nooit goed."

„U weet zelf ook niet, waar u met uw armen moet blijven!" lachte Leo. „U zit zo wat uit mijn bord te eten!"

„Och, och, wat zijn we weer leuk!"

Het leek wel of moeder boos ging worden. Maar.... ze werd het niet. Want plots kreeg ze een idee.

„De tafel kan nog uitgeschoven worden!" riep ze uit.

Nou, dat moesten ze zien.

Zo gauw ze gegeten hadden en de tafel leeggeruimd was, begonnen ze hem te onderzoeken. Er zat een kier in het midden van het blad. Dit bestond dus uit twee delen. Die twee delen moesten dus van elkaar kunnen.

„Trekken jongens!" besliste vader.

Maar dat ging niet zo makkelijk.

„Wie weet hoeveel jaren de tafel niet gebruikt is", meende moeder.

„Misschien heeft hij wel jaren in een afgesloten kamer van een kasteel gestaan!" zei Olga.

„Misschien zit de zaak van onderen wel aan elkaar getimmerd!" bedacht Leo. Dat was een idee!

„Ondersteboven met die tafel!" commandeerde vader.

Het kostte wel wat moeite, maar de zware poten kwamen in de lucht te staan.

„Zie je wel", riep Leo dadelijk. „Er loopt een lat over beide helften. Die moet er af, jongens. Geef de bijl eens aan."

„Geen gekheid hoor!" waarschuwde moeder.

„Neen, we zullen het kalm aan doen!" stelde vader haar gerust. „We zullen onze spullen maar eens even halen!"

Maar nog voor vader de kamer uit was, gaf een der andere kinderen een schreeuw.

„Moet u zien! Er zit een kastje onder. Een geheime la. Kijk daar!" Ze keken allemaal! Werkelijk! Daar was iets bijzonders. Half verscholen onder een zware dwarslat, zat een soort la.

„Laat eens kijken", zei vader. „Dat is een raar geval! Die la is helemaal dicht. Dat moeten we eerst eens nader bekijken!"

„Misschien zit er wel een schat in verborgen!" bedacht Olga weer. „Je kunt nooit weten met zulke oude meubelstukken."

„Nog niet zo gek!" vond Leo ook. „Maar eens gauw open vader!"

„Moet jij me maar zeggen hoe. Die la d of dat kastje is aan alle kanten dicht."

„Er zitten vast kosbare armbanden en broches met diamanten in", fantaseerde een ander meisje.

„Misschien wel waardevolle documenten", bedacht Leo.

„Het zou best een soort spaarpot kunnen wezen!" deed ook moeder een duit in het fantasiezakje.

„Maar dan had er op het tafelblad toch ergens een gleuf of zo moeten zijn", ging zelfs vader op dit gefantaseer in.

„Nu ja, daar kunnen we wel niet op gelet hebben!"

De hele familie begon een beetpe nieuwsgierig te worden. Je kon tenslotte nooit weten. Het was wel meer gebeurd dat uit oude meubelstukken kostbare dingen te voorschijn kwamen.

„Die la moet open!" klonk het beslist.

„Hier zitten schroeven vader. Die moeten los."

Een der jongens kwam al met een knaap van een schroevendraaier aandragen.

En vader aan het draaien. Het werk viel nogal mee.

De hele familie stond over de omgekeerde tafel heengebogen. Van groot tot klein was vol spanning: Stel je toch eens voor dat..

„Nou deze schroef nog, vader, dan kan die zijlat er af en is de la open."

„Ja, ja, dat zie ik. Maar ik kan er zo moeilijk bij. Gaan jullie eens een eindje opzij!"

Maar niemand wilde graag weg van die geheime la, waarin zeker schatten verborgen lagen.

„Ja hoor. Het is los!" juichten ze allemaal.

„Kalm aan nu maar!" waarschuwde vader. Maar zelf stak hij vlug zijn hand in de opening.

„Er zit waarachtig wat in!" riep hij uit.

„Pak het dan, vader!" klonk het dringend.

„Alsjeblieft", lachte vader even later.

„Kleine stukjes hout. Net klemmetjes. Hier nog een paar van die dingen. Houtjes, anders niets dan houtjes!"

„Goed voor kleine Jan om een toren van te bouwen!" riep Leo uit. „Hebben we daarvoor zo in spanning gezeten?"

Even was er bij allen toch een kleine teleurstelling. Maar daar waren ze gauw overheen

ONZE WONDERE WERELD

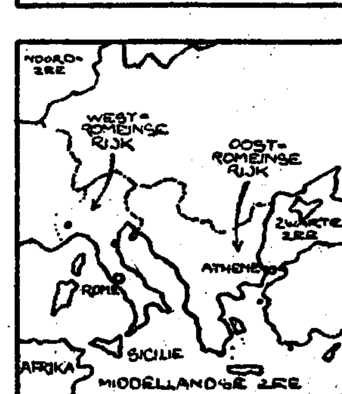
TOEN DE HUNNEN DE WEST-GOTHEN UIT HUN RIJK VERDREVEN, GINGEN OOK DEZEN AAN HET TREKKEN EN ZWERVEN VAN DE ENE BOTSING KWAM DE ANDERE EN DE ROMEINEN HADDEN ER HEEL WAT MEE TE STELLEN.

EEN GRAF IN EEN RIV

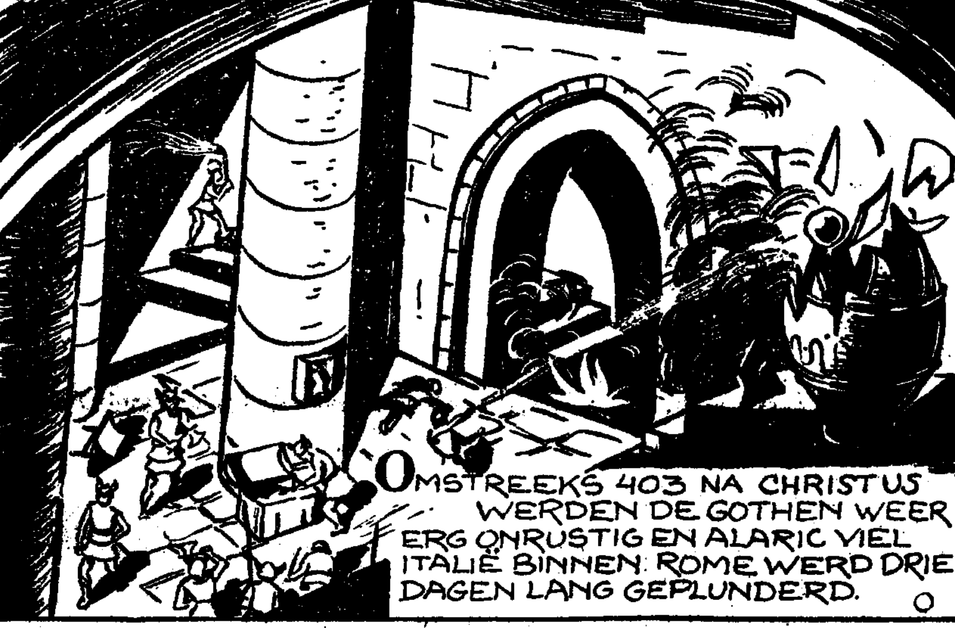

TOEN WERD ALARIC ZIEK
STIERF. DE GOTHEN LEID
EEN RIVIER UIT HAAR
KOERS, BEGROEVEN A
IN DE DROGE BEDDING
LEIDDEN DE RIVIER DA
WEER OVER HET GRA
TOEN TROKKEN ZE WE
VERDER NAAR GALLIË
SPANJE.

Naar de speeltuin

Dick en Annemiek gaan samen
Naar de speeltuin in de laan;
Ze verheugen zich er echt op,
Om er eens op uit te gaan.

In de speeltuin staat van alles,
En ze weten nog niet goed
Waar ze mee zullen beginnen
Er is keus in overvloed.

„Laat ons eerst maar op de wip (gaan!"
Zegt dan Annemiek tot Dick.
Die is daar wel voor te vinden.
O, ze hebben reuzenschik!

Daarna gaan ze op de schommel,
Schommelen gaat ook zo fijn.
En 't is bovendien opwindend,
Zo ver van de grond te zijn.

Maar de glijbaan is het leukste,
Eerst naar boven, heel bedaard,
En dan hoepla... naar beneden,
In een razend snelle vaart.

Als ze van het spelen moe zijn,
Gaan ze samen gauw naar huis.
Naar de speeltuin gaan ze vast (weer.
Als ze zich vervelen thuis.

J. Heiloo

De Hond en zijn Meeste

Piet had een hond. Het trouwe dier was gewend met hem mee te ravotten. Het geblaf van Hako — zo heette die hond — en het gerop van Piet waren altijd al van ver te horen. De jaren vergingen en Hako werd oud. En toen hij op zekere dag op last van zijn baas een gewaagde sprong nam, brak hij zijn beide voorpoten. Piet was woedend. Hij pakte Hako op en smeet hem spottend tussen het kreupelhout.

Kees had ook een hond. En ze hingen aan elkaar als klitten. Als je het puntje van de staart zag van Rami — zo heette de hond van Kees — kon je er van op aan, dat Kees in de buurt was. En ook Rami werd oud. Heel erg oud. En met die ouderdom kwamen veel ongemakken. Want Rami was op van de rheumatiek en er kwam een tijd, dat elke beweging hem pijn deed. Kees ging bij hem op zijn knieën zitten en aaide hem zachtjes zijn ruige kop.

„Stil maar, Rami, stil m fluisterde Kees dan, vriend „Rustig blijven liggen. Ik niet vergeten, hoe we samen ben gestoeid en geravot en h me twee keer uit de malle hebt gehaald, toen ik nog domme puk was. Weet je toen ik op een keer verd was in de bossen, tegen de a Toen was jij het, die me en meenam naar huis. Zola leeft, Rami, zal ik als een vriend voor je zijn."

Rami knerp zijn ogen dic zuchtte. En misschien dach wel stilletjes: het is goed vriend te hebben, als je versleten bent.

Piet en Kees.
Op wie van de twee z jullie het liefst willen li jongens en meisjes?
Denkt daar eens goed ove

Morgen: viering India's onafhankelijkheid

Suriname's Biswamitre: over MAHATMA GANDHI

De voorzitter van de Surinaamse Staten-delegatie, de heer R. Biswamitre, welke zich momenteel in de Nederlandse Antillen bevindt, heeft voor ons blad ter gelegenheid van de viering van India's onafhankelijkheid op morgen, donderdag 26 januari, een artikel geschreven over Mahatma Gandhi. Het is ons een genoegen de heer Biswamitre op deze wijze in de „Amigoe di Curaçao" welkom te mogen heten en onze lezers met zijn lezenswaardig artikel van dienst te kunnen zijn.

De 30e januari 1948 werd Mahatma Gandhi te Poona vermoord door een extremist. Toen hij, getroffen door drie kogels uit een revolver, neerviel sloegen de aanwezigen en sloegen zich op de borst van droefheid. Hun rouw was groot. Doch die rouw bleef niet beperkt tot Poona. Snel verspreidde hij zich over heel India en Pakistan en over geheel de wereld. Het symbool van wereldrouw bood Lake Success, de zetel der Verenigde Naties, waar de 55 vlagen der leden werden neergehaald en de vlag van de Wereldbond halfstok hing. De werkzaamheden werden stop gezet en uit de mond der verschillende aanwezigen werd hulde gebracht aan de Grote Dode.

Van alle continenten stroomden betuigingen van sympathie binnen te New Delhi, India's hoofdstad. De wereld erkende dat Ghandi door zijn volk terecht Mahatma (Grote Geest) werd genoemd.

Waarin lag de grootheid van deze man van onaanzienlijke gestalte in primitieve kleding?

Eens schreef een zijner vrienden, dat Gandhi een heilige was, die in de politiek verloren was geraakt. De mahatma corrigeerde hem: „Ik ben een politicus," zeide hij, „die een heilige tracht te worden."

Het is voor geen betwisting vatbaar, dat Gandhi zowel op politiek als geestelijk gebied een man is geweest van uitengewoon formaat.

De politicus

Hij was groot als politicus. De beweging voor politieke onafhankelijkheid van Voor-Indië heeft Gandhi tot een ware volksbeweging weten te maken, waaraan door alle lagen der bevolking werd deel genomen. De thans verworven souvereiniteit hebben India en Pakistan zeker op de eerste plaats aan hem te danken. De vrijheid kwam echter niet in de vorm, die Gandhi gewenst had: een verenigd Indië, waarin Hindoe's en Mohammedanen broederlijk zouden samenwerken. Bij de overdracht van het regeringsgezag in Indische handen op 15 augustus 1947 was Gandhi dan ook niet aanwezig.

Hij bracht die gedenkwaardige dag in gebed en afzondering door, bezorgd over de wederzijdse betrekkingen tussen de twee nieuwe dominions. Die bezorgdheid bleek gegrond. Spoedig verslechterde de verstandhouding tussen India en Pakistan dermate, dat in officiële kringen ernstig rekening gehouden werd met een formele oorlog.

De geestelijke leider

Toen greep Gandhi naar een reeds meermalen beproefd, voor de Westerling een wonderlijk middel: hij ging vasten, ter bereiking van de gewenste samenwerking. En met succes!

Nadat de Mahatma vijf dagen gevast had, kwamen de leiders van Hindoe's Mohammedanen en Sikh's hem plechtig beloven, dat zij met hun leven willen instaan ter bewaring van de vrede.

Na dit succes verbrak Gandhi zijn vasten. „In 121 uren," - aldus schreef toen de New York Herald, - „heeft Gandhi met zijn vasten bereikt wat de Verenigde Naties na maandenlange en moeizame arbeid niet kon bereiken."

Dit voorval, dat slechts enkele dagen vóór zijn dood plaats vond, en dat zeker bijgedragen heeft tot de moord op hem, daar extremistische groepen liever een oorlog wensten, wijst op een ander aspect van Gandhi's grootheid dan als politicus: zijn leiderschap op geestelijk gebied.

Als politicus behoorde Gandhi aan Indië, als wegwijzer en leider op geestelijk gebied behoort hij aan de wereld, aan de ganse Mensheid.

Door de geestelijke wapenen die hij gebruikte ter bereiking van zijn doel, staat hij torenhoog boven de gewone politicus, die zijn land naar politieke zelfstandigheid leidt.

De 17e april 1930 richtten 7 christelijke godsdienstvoorgangers op initiatief van dr. Sydney Strong, tot de Paus en verschillende andere hoofden van christelijke godsdienstgemeenschappen een boodschap, waarin de betekenis van Gandhi's strijdmiddel naar voren werd gebracht.

"There is being enacted today, in India a drama, consisting of a gigantic effort" - lezen wij o.m. in die boodschap - "led by Mahatma Gandhi, to win the freedom of the nation by the use of non-violence, a method in contrast with the method of force, which must find a strong appeal in all Christian hearts, especially at this season."

Verder werden de geadresseerden uitgenodigd hun volgelingen deze uiting van geestelijke kracht duidelijk uit te leggen, die de oude methode van oorlogvoeren belooft te vervangen.

Hun gebeden werden verzocht voor het welslagen van Gandhi's nieuwe strijdwijze.

De tweede wereldoorlog heeft echter bewezen, dat de strijd met moordtuigen nog geenszins vervangen is door één met geestelijke wapenen. Van een propaganda der nieuwe strijdwijze in het Westen heeft men ook niet veel kunnen merken.

Satyagraha en Ahimsa

Doch dit is een reden te meer om iets nader kennis te maken met de geestelijke middelen, waarop Gandhi's grootheid berust. Gandhi's strijdmethode kan in hoofdzaak in twee begrippen worden samengevat: *ahimsa* en *satyagraha*.

Ahimsa (a is niet; himsa is doden of onrecht aandoen) verbiedt het doden of onrechtmatig benadelen van enig levend wezen.

Satyagraha (satya is waarheid; het goede; grahan is aanvaarding) gebiedt enerzijds de volledige aanvaarding van de waarheid van het goede en verbiedt anderzijds elke vorm van medewerking met het kwade. Beide begrippen verenigend kon men hun betekenis als volgt samenvatten: Men moet het goede ten volle betrachten en elk contact met het kwaad afwijzen. Hierbij moet men zich echter onthouden van middelen, die de dood of onrechtmatige behandeling van de tegenstander medebrengen. De practische toepassing kan met een voorbeeld worden toegelicht. De onafhankelijkheid van Indië was het goede, dat moest worden nagestreefd; de Britse heerschappij over het land was het kwaad, dat overwonnen moest worden. Hierbij mocht echter geen gebruik gemaakt worden van bommen, kanonnen en geweren, maar alleen van geestelijke wapenen, nl. volledige onthouding van elke samenwerking met het Britse gezag door boycot van zijn regeringsorganen, scholen, rechtbanken; door het weigeren van Britse goederen te kopen.

De heroïeke strijd van Gandhi op dit gebied is onder verschillende namen in het Westen bekend geworden, z.a. non-coöperatie, lijdelijk verzet, civiele ongehoorzaamheid e.d.

Het is echter duidelijk, dat Ahisma en Satyagraha niet alleen op politiek gebied kunnen worden toegepast, maar ook op elk ander maatschappelijk gebied; niet het minst ook tot individuele hervorming.

De Mahatma heeft voornamelijk op drie andere terreinen gearbeid met de toepassing van Satyagraha, n.l. de verbetering van de economische toestand der arme plattelandsbevolking, de bevordering van samenwerking tussen de verschillende religieuze groepen, inzonderheid Hindoe's en Mohammedanen; de afschaffing van de „untouchability", het stelsel, dat ongeveer 60 miljoen mensen als paria beschouwt, wier aanraking, wier schaduw zelfs, een persoon van een hogere kaste verontreinigt. 't Is bekend, dat de Mahatma op geen dezer terreinen volkomen succes kon boeken. Eeuwenoude misstanden onder een bevolking van honderden miljoenen zielen zijn niet gemakkelijk uit te roeien. Hij heeft echter enthousiaste medewerkers gevonden, die het werk zullen voortzetten. Dat hij ook vele vijanden verwierf door deze strijd tegen misstanden, bewijst wel de extremistische groep, waartoe zijn moordenaar behoort.

Het levend voorbeeld

Gandhi was geen loutere prediker van bepaalde idealen. Hij was zelf diep overtuigd van de juistheid zijner beginselen en bracht ze zelf met uiterste nauwgezetheid in toepassing. Bij mislukking gaf hij niet de schuld aan anderen, doch zocht die bij zichzelve. „Ben ik niet als leider tekort geschoten?" vroeg hij zichzelve af. Door vasten en gebed trachtte hij zich dan tot een zuiverder werktuig te hervormen en Satyagraha tot volkomener uitdrukking te brengen. Als levend voorbeeld van zijn idealen maakte hij groter indruk dan als prediker van die idealen.

Als de afkondiging van zijn boycotbeweging gepaard gaat met uitbarstingen van geweld, herroept hij zijn bevel, erkent dat hij een fout begaan heeft „zo groot als de Himalaya" door te veronderstellen dat de massa reeds rijp was voor satyagraha.

Als zijn woorden tegen de behandeling der paria's geen voldoende effect hebben, neemt hij zijn intrek in de wijk der „allerlaagste" paria's en dwingt allen, regeerders, diplomaten en organisatieleiders die zijn advies zoeken, hem aldaar te bezoeken!

Gandhi's betekenis voor de mensheid ligt in zijn nadruk op *de macht van de geest.*

GANDHI

En het is wel merkwaardig, dat de wereld, die haar heil zoekt in materiële machts- en verdelgingsmiddelen de grootheid van de Mahatma erkent.

"To efficiency we have neglected character, for the almighty dollar we are destroying Man", schreef een bekend westers filosoof. Maar de wereld voelt dat het materialisme haar niet kan redden. Zij heeft heimwee naar de verwaarloosde krachten van de geest.

De mens — naar Tagore's woorden — een bewoner van grensgebieden is de grens overgetrokken in.... *verkeerde richting*. Terugkeer is door de uiterlijke schittering van de materiële machtsmiddelen moeilijk geworden.

Onmogelijk is de terugkeer echter niet.

De verheven idealen van Mahatma Gandhi en zijn lichtend voorbeeld kunnen de mensheid een machtige stimulaas verschaffen tot terugkeer naar de geestelijke gebieden, die hij ten onrechte verliet.

Rembrandt-tentoonstelling

Bonn. — Dezer dagen is in Bonn ter gelegenheid van de 350e jaardag van de geboorte van Rembrandt een tentoonstelling geopend van meer dan honderd tekeningen van Rembrandt en zijn tijdgenoten. Talrijke leden van de Nederlandse ambassade waren aanwezig. De tekeningen zijn beschikbaar gesteld door Amsterdamse musea.

Paus rust een dag per week

Vaticaanstad. — De geneesheren van de Paus hebben de Heilige Vader ertoe overgehaald één dag in de week zoveel mogelijk rust te nemen. De Paus, die 79 jaar oud is, heeft hiervoor de zaterdag gekozen. Hij zal belangrijke kerkelijke zaken blijven behartigen, maar over het algemeen op deze dag geen audiënties verlenen. Volgens de artsen is de toestand van de H. Vader bevredigend, maar vertoont Hij zo nu en dan tekenen van vermoeidheid in verband met de lange reeks audiënties.

ARUBA

Zoon van Mr. Teagle op bezoek

Oranjestad. - De vorige week arriveerde op ons eiland de heer Leonard Teagle, zoon van de heer Bert Teagle, Lago's Public Relations Manager. De thans 24-jarige zoon van de heer Bert Teagle bezocht op Aruba de Lago Heigh School en ontving zijn verdere opleiding aan verschillende universiteiten en colleges in Amerika. Op 10 februari a.s. gaat hij in opleiding bij de U.S. Airforce voor vliegenier. Hij heeft reeds zijn graad als luitenant en is reserve-officier in het Amerikaanse leger. De heer Teagle Jr. blijft nog ongeveer een week bij zijn ouders op de Lago.

Gedeputeerde Croes in hospitaal

Oranjestad. - De heer Fitchi Croes moest maandag in het San Pedro Hospitaal worden opgenomen voor observatie, hetgeen mogelijk enige dagen zal duren. Wij wensen de heer Croes gaarne spoedig beterschap.

Club Caribe heden 17 jaar

Oranjestad. - Club Caribe is een club welke door de leden zelf werd gebouwd. Een groot deel van hen, die deze club oprichtten, maken heden nog deel uit van het bestuur. Voorzitter Jan R. Beaujon kan er op bogen gedurende deze 17 jaren in dezelfde functie te zijn gebleven, vermoedelijk een unicum in het sociale leven op ons eiland.

Gisteravond werd er een diner aangericht, dat verzorgd werd door de heer J. M. Hoen van Trocadero. Bij deze gelegenheid werd mej. Geraldina Oduber door de heer J. R. Beaujon tot Koningin van Caribe gekroond. Caribe bestuur en leden, van harte proficiat.

De heer Jongbaw ontving gedelegeerde

Oranjestad. - Hoewel de heer Jongbaw, de Surinaamse gedelegeerde bij de Caraibische conferentie, die in december j.l. een hartaanval kreeg en in het San Pedro Hospitaal moest worden opgenomen, goed vooruit gaat, moet hij zich toch nog zeer in acht nemen. De Surinaamse Statendelegatie besloot daarom op advies van de behandelende geneesheer, een afgevaardigde uit hun midden te sturen om de heer Jongbaw te bezoeken. De heer Biswamitre belastte zich met deze opdracht en tezamen met de heer Ernst Finck (Arubaans Statenlid) togen zij hospitaalwaarts, waar zij enige ogenblikken met de heer Jongbaw konden spreken.

Olie gevonden in de Sahara

Parijs. — In de Sahara-woestijn, 880 km. ten Zuiden van de Constantine, zijn sporen van olie aangetroffen door geologen van de Franse staatsoliemaatschappijen. Medegedeeld werd, dat de commerciële waarde eerst bekend zal zijn wanneer het gehele gebied zal zijn onderzocht.

Rusland gaat olie-raffinaderijen bouwen

Moskou. — In het kader van een nieuw vijfjarenplan zal de Sovjet-Unie in verschillende delen van het land grote raffinaderijen bouwen. Bij de opsporing en exploitatie van olie zal gebruik worden gemaakt van moderne methoden, onder meer door het breken van lagen door hydraulische druk, waardoor de toevloed van olie naar de bron wordt vergemakkelijkt.

Schenking van Carnegie Organisatie voor Universiteit Jamaica

Jamaica. — Een bekendmaking van de Carnegie Organisatie van de Verenigde Staten deelt mede, dat de Universiteit van Jamaica een schenking van $ 38,500 zal krijgen voor ontwikkeling van het radio-programma voor volksontwikkeling.

De organisatie verklaarde, dat gedurende de laatste twee jaren bevredigende resultaten werden bereikt met de experimentele radio-uitzendingen van programma's voor volksontwikkeling naar een zeer wijdverspreide gemeenschap (Jamaica Gleaner).

Op het Bonairiaanse vliegveld poseerden de parlementaire delegatieleden voor het hoofdgebouw en lieten zich tezamen met het aardige flamingovijvertje vereeuwigen.

Chrysler ontslaat 10.000 arbeiders

New York. — Volgens de „Wall Street Journal" zullen heden bij Chrysler ruim 10.000 arbeiders in tien fabrieken worden ontslagen. Volgens het blad kan in verband met de rekord-hoeveelheid onverkochte wagens in de Verenigde Staten spoedig een nieuwe daling der Amerikaanse autoproduktie worden verwacht. In een overzicht van de situatie in de auto-industrie schrijft het blad, dat de produktie thans ongeveer 10% kleiner is dan het vorig jaar. Het blad citeert een vooraanstaande auto-handelaar te New York, die meent, dat de produktie nog met tenminste 10% moet worden verminderd.

Parlementariërs opgetogen over bezoek aan BONAIRE

Kralendijk. — Gister ochtend op een niet al te vroeg uur zijn de leden der Nederlandse en Surinaamse parlementaire delegaties, alsmede een aantal leden der Staten van de Nederlandse Antillen per charterplane van Bonaire naar Aruba vertrokken. Zij waren opgetogen over het etmaal, dat zij op het Flamingo-eiland hadden doorgebracht, niet het minst vanwege de geslaagde barbecue, die hen de avond daarvoor laat nog, na de officiële receptie die om half elf eindigde, door de heer Gerharts was aangeboden.

Het gezelschap was maandagochtend door de Gezaghebber van Bonaire, de heer W. de Haseth, en het Bonairiaanse Statenlid, de heer L. D. Gerharts, begroet en ingehaald. De Surinaamse Statenleden viel nog een extra begroeting te beurt door een commissie van te Bonaire woonachtige Surinamers.

Suze Giskus, het dochtertje van de heer Louis Giskus, de Surinamer die het langst op Bonaire woont, bood de bezoekers een prachtige ruiker aan. Zij was gekleed als Kotto Missie. De gasten reden direct naar Hotel Zeebad, alwaar ontbeten werd. In de loop van de morgen had er een samenkomst plaats in de Eilandsraadzaal, waar de delegatieleden gelegenheid hadden kennis te maken met het Bestuurscollege en de leden van de Raad. Er werd ook een tocht over het eiland georganiseerd. Men bezocht o.a. de Zoutpannen, Lac en Rincón. Jammer genoeg kon men het Goto-meer niet bezoeken, daar het water te hoog op de weg stond. Na deze tocht op het land, ging men in de bekende boot met de glazen bodem, de koralen langs de kust bewonderen. 's Avonds om 8.30 was er een receptie in het Zeebad, die door de Staten van de Nederlandse Antillen gegeven werd. Een typisch Bonairiaanse band hield er de stemming in. Na de receptie, die om half elf eindigde, ging men naar de plantage Jato Baco om deel te nemen aan de barbecue, die door de heer Gerharts was aangeboden.

Op initiatief van de heer Gerharts waren albums gemaakt, die een 30-tal foto's van Bonaire bevatten met verklarende tekst, en die aan de delegatieleden werden aangeboden toen zij op Curaçao in het vliegtuig naar Bonaire stapten.

Barbados. - De overheid voert thans haar voornemen uit om daar te lande een Statistische Dienst op te zetten, aldus deelde de Secretaris voor Financiën de pers onlangs mede. Deze dienst zal het statistisch werk dat thans door verscheidene departementen wordt verricht, co-ordineren en nieuwe statistische cijfers vaar nodig verzamelen.

Eerste parade van Westduits leger

Bondskanselier Adenauer heeft te Andernach bij Bonn de eerste parade van het nieuwe Westduitse leger afgenomen. Generaal Speidel, de leider der Westduitse militaire NATO-delegatie, presenteerde de troepen.

In zijn toespraak tot de militairen zei dr. Adenauer o.a. dat West-Duitsland met zijn herbewapening alleen maar wil bijdragen tot de handhaving van de vrede. Dat doel zal bereikt zijn, als het gezamenlijk potentieel van de westelijke geallieerden zo groot zal zijn, dat het risico van een aanval tegen hen op elk ogenblik te groot zal zijn.

Het Duitse volk verwacht van zijn leger, aldus Adenauer, dat het zich geheel zal wijden aan he bereiken van dat doel.

De parade werd bijgewoond door de militaire attaché's van zeventien NATO-landen en elf leden-officieren van de Amerikaanse militaire raadgevende groep, die de Westduitse autoriteiten bij de opbouw van de strijdkrachten van advies dient. Er waren echter geen leden van het Westduitse parlement verschenen. De minister van defensie, Theodor Blank, had alleen de fractieleiders en de voorzitters van enkele speciale commissies uitgenodigd. Uit protest tegen het feit, dat niet alle parlementsleden een uitnodiging hadden ontvangen hadden ook zij verstek laten gaan.

Recitals in Emmastad en Stadsschouwburg

Volgende maand komt duo Ingram (piano) naar Curacao

Willemstad. — Het Panamese echtpaar Jaime Ingram en Nelly Hirsch zal in februari as. op Curaçao een tweetal piano-recitals geven en wel een onder auspiciën van de V.G.K.S. te Emmastad en een onder auspiciën van het Cultureel Centrum Curaçao, in de Stadsschouwburg. Het echtpaar Ingram, dat momenteel een tournee door Zuid-Amerika maakt, heeft zowel op muziekkritici als componisten grote indruk gemaakt, in Europa evenzeer als in de beide Amerika's. De Ingrams zijn beiden pianist, elk van hen is nog geen 30 jaar oud en de levensbeschrijving van ieder der echtelieden afzonderlijk geeft een indrukwekkend beeld van hun prestaties.

Nelly Hirsch de Ingram, in Brazilië geboren, kreeg zij haar opleiding van niemand minder dan de meester Souza-Lima. Reeds vanaf haar 14e jaar trad zij verschillende malen als soliste op en wel met het Symphonie Orkest van Sao Paulo. Hierdoor verwierf zij zich de naam een van de meest belovende jonge pianisten van Zuid-Amerika te zijn.

In 1948 ging Nelly Hirsch naar Parijs, waar zij haar studies voortzette bij de beroemde pianist Yves Nat op het Nationale Muziek Conversatorium. Zij slaagde met een eervolle vermelding en werd daarna in Panama benoemd als muzieklerares aan het Nationale Instituut voor Muziek.

Jaime Ingram, in 1928 in Panama City geboren, toonde al op zeer jeugdige leeftijd een bijzondere gave voor muziek te bezitten. Na een vooropleiding aan het Nationale Instituut voor Muziek in zijn geboorteplaats, zette hij zijn studies te New York, aan het Julliard Institute voort.

In 1949 vertrok ook Jaime Ingram naar Europa, waar hij, eveneens onder leiding van Yves Nat, het solistendiploma voor piano behaalde. De gevoeligheid en virtuositeit van zijn spel hadden inmiddels al de aandacht getrokken, zodat hem in 1950 door de Franse regering een beurs werd verleend om zijn studies te Parijs voort te zetten.

Ook de UNESCO toonde belangstelling voor de jonge pianist en nodigde hem uit, tezamen met de Panamese fluitist Eduardo Charpentier, een recital te geven.

Na terugkeer in Panama werd ook Jaime Ingram tot piano-leraar aan het Nationale Conservatorium (het huidige Nationale Instituut voor Muziek) benoemd.

In 1952 nodigde het Departement voor Culturele Zaken van de staat Sao Paulo Jaime Ingram uit deel te nemen aan het Festival van beroemde Franse muziek, dat in de stad Sao Paulo werd gehouden.

Ingram trad hier op onder leiding van Souza-Lima en speelde met het gemeente-orkest muziek van de Franse componist Maurice Ravel. Toen het Panamese Ministerie van Kunst en Volksontwikkeling Jaime Ingram in 1953 een beurs verleende, zette deze zijn studies voort in Spanje.

Het echtpaar Ingram trad, zowel als solisten, als op twee vleugels spelend in Europa en de beide Amerika's op. De componisten Cuarnieri en Cordero werden door hun spel geïnspireerd tot het componeren van resp. „Negro-Dance" en „Duo 1954".

Op woensdag 1 februari as. treedt het duo Ingram voor het eerst op en wel onder auspiciën van het C.C.C. in het Theater Roxy.

CUROM-programmawijziging

Willemstad. — Het in de Curomgids aangekondigde transcriptie-programma van de Nederlandse Radio Unie, dat hedenavond om 20.30 uur zou worden uitgezonden, komt te vervallen. In plaats hiervan zal de Curom een praatje uitzenden dat maandag jl. in het Peter Stuyvesant College werd opgenomen, een gedeelte van de lezing van Cappy Lenderink over het duiken in de Caraibische wateren.

Mozart-viering voor de CUROM

Willemstad. — Op vrijdagavond des avonds om kwart over negen zal de Curom een speciaal programma uitzenden over Mozart. Het transcriptieprogramma van Radio Nederland komt hierdoor te vervallen. In het speciale Mozart-programma kan men luisteren naar Jaap Kunst, die zal spreken over het onderwerp „Mozart in Nederland". Mevrouw Bep Gelderman zingt enkele aria's van Mozart, terwijl Edgard Palm een Mozart-sonata ten gehore zal brengen. Een interessant porgramma dus.

Zou hebben gedreigd

Willemstad. — Gistermiddag vroeg de vrouw V.J., wonende op Veeris, onderhouding voor V.M., die haar zou hebben beledigd en met een pak slaag zou hebben gedreigd.

Agenda van het Cultureel Centrum Curacao over Februari

Willemstad. - De agenda van de volgende maand, zoals door de betrokken verenigingen opgegeven, luidt:

DINSDAG 31 JAN.: Pianorecital op twee vleugels, onder auspiciën van de VGKS, te geven door het Panamese echtpaar Duo Ingram. Plaats: Club Asiento. Aanvang: 20.30 uur.

WOENSDAG 1 FEBR.: Pianorecital op twee vleugels door het echtpaar Duo Ingram. Dit concert vindt plaats onder auspiciën van het Cultureel Centrum Curaçao in het Theater Roxy. Aanvang 20.30 uur.

WOENSDAG 8 FEBR. en WOENSDAG 15 FEBR.: Filmliga Curaçao brengt de Spaanse film „Bienvenido, Mr. Marshall". Met Nederlandse onderschriften! Aanvang: 8.30. De film draait in het Theater Asiento.

DONDERDAG 9 FEBR.: Onder auspiciën van het Cultureel Centrum Curaçao houdt Prof. Ozinga een lezing, getiteld: „Standsontwikkeling en vestingwerken van Willemstad". Plaats: Cultuurcentrum. Aanvang: 8.30 uur.

DINSDAG 14 FEBR.: Muziekvereniging Emmastad draait in de Shell Golf Club te Rio Canario: Coq d'Or Suite - Rimsky Korsakov. Schilderijententoonstelling - Moussorgsky. Klassieke Symphonie in D gr. t. Op. 25 - Prokofieff. Aanvang: 30.30 uur. Toegang alleen voor leden.

WOENSDAG 22 FEBR.: Filmstudiegroep. Vertoond worden: 1. „Regen" van Joris Ivens; 2. „Le Chapeau de Paille d'Italie" van René Clair. — Plaats: Cultuurcentrum. Aanvang: 20.30 uur.

DINSDAG 28 FEBR.: Muziekvereniging „Emmastad" draait in de Shell Golf Club te Rio Canario: Ouverture el Impressario - Mozart. Pianoconcert No. 23 in A gr. t. K.V. 488 - Mozart. Symphonie No. 35 in D gr. t. K.V.t 385, „Haffner" - Mozart. Toegang uitsluitend voor leden. — Aanvang: 20.30 uur.

DONDERDAG 1 MRT.: Onder auspiciën van de Curaçaose Kunstkring treedt op 't Salzburger Marionetten Theater met o.a. „Die Zauberflöte" van Mozart. Plaats: Stadsschouwburg. Aanvang: 30.30 uur.

IS ER IETS VAN U BIJ?

Willemstad. - In het tijdvak 16 t.m. 22 jan. 1956 werden de volgende artikelen gevonden:

1 cartonnen doos inhoudende garen en schoensmeer; 1 armbandhorloge merk „Mondia" aan kettinkje; 1 sleutelring waaraan 3 sleuteltjes waarvan 1 genummerd P.S. 775; 1 trouwring met init. 18 K. J.G. 14-1-'53; 5 negatieven 6 x 9; 1 zilverkl. damesarmband bezet m. steentjes; 3 sleutels aan ring genummerd 29 en 7495; 1 paar oorringen terug te bekomen bij T. Verborg, Mercuriusstraat 21; 1 herenrijwiel, kleur zwart, merk „Raleigh".

Nadere inlichtingen betreffende bovengenoemde voorwerpen zijn te bekomen op kamer 5 A op het hoofdbur. van politie.

Glamour-hotel „El Curacao"...

(Vervolg van pag. 1)

en Aruba zullen weleens belangrijke gasten hebben die het verlangen uiten deze zaal, waar men op een interessante manier van zijn geld wordt afgeholpen, te bezoeken. De handelaar zou er dan niet binnen mogen.

De I.H.C. die dus de exploitatie van [illegible] kaartsysteem, waarmede zij de profits van het hotel dag bij dag kan nagaan.

De wereldmaatschappij krijgt voor de exploitatie van „El Curaçao" een speciaal vast bedrag en procenten van de winst.

De I.H.C. zorgt verder voor de opleiding van hotelpersoneel. Naast de gewone manager zal iemand van de I.H.C. staan die deze training op zich zal nemen.

De fortmuur en zijn bogen worden gerestaureerd. Men heeft het plan opgevat om hier een serie showrooms te maken, die op aanwijzingen van de I.H.C. worden ingericht. De ingang wordt twee-richting verkeer. Er wordt één boog bijgemaakt.

De heer Chumaceiro tekende nog aan, dat men, alvorens met de bouw van het hotel wilde beginnen, eerst de financiële zijde van dit project geregeld wenste te zien. Het geld, ruim drie miljoen is nu geheel bij elkaar zodat niets de bouw nog in de weg staat.

Mogen wij tenslotte nog woorden van waardering richten tot de harde werkers van de directie. De heer Chumaceiro, Ph. Evertsz, Ben Smit en Salerno hebben veel arbeid verzet en de twee laatsten zullen nog veel te doen krijgen want zij zullen het toezicht op de bouw hebben.

Gelukwensen ook uit de Antillen

Surinaamse Sportver. TRANSVAAL vierde haar 35-jarig bestaan

Paramaribo. — De voetbalvereniging „Transvaal", in Paramaribo aangesloten bij de S.V.B., vierde op zaterdag jl. haar 35-jarig bestaan. Via de „Avros" werd dit feit bekend gemaakt. De heer J. White, sportcommentator van de „Avros" en secretaris van de jubilerende vereniging, hield voor de microfoon een feestrede, waarin hij het wel en wee van Transvaal van de afgelopen 35 jaren de revue liet passeren.

Ook de heer Wim Bos Verschuur, de tegenwoordige voorzitter van Transvaal, hield een toespraak. De eerste voorzitter van deze bekende sportieve vereniging was de heer J. G. Voet.

Het is vermeldingswaard, dat de Surinamers op Aruba en Curaçao, waaronder verschillende oud-Transvalers, gelukwenstelegrammen hebben verzonden naar hun jubilerende vereniging. Wij voegen gaarne onze gelukwensen bij de velen, die de „groenzwarten" in Suriname op deze gedenkwaardige dag mochten ontvangen en spreken de wens uit, dat het 35-jarig bestaan van Transvaal in Paramaribo een stimulans moge zijn voor de Surinaamse Curaçaose Transvalers om wederom post te vatten achter het leder in het stadion. Transvaal heeft met haar non-aktiviteit in C.V.B.-verband zeker een leemte achter gelaten, die in sportkringen gevoeld wordt!

Braziliaanse veiligheidspolitie speurt naar gevaarlijke communistische agent

Rio de Janeiro. — Agenten van de Braziliaanse veiligheidsdienst zijn een grote speurtocht begonnen naar David Jansen de Oliviera, die gekenschetst wordt als een van de gevaarlijkste communistische agenten in Brazilië. Volgens de autoriteiten is aan het licht gekomen, dat Oliviera het hoofd was van een communistische school, waar praktijken der communistische ondermijning werden onderricht.

Dit bleek na een reeks ontploffingen en branden in een houten hut achter de woning van Oliviera te Nilopolis, een voorstad van Rio. Oliviera werd gearresteerd, maar slaagde erin te ontkomen in een menigte, die de brand gadesloeg. Zijn vrouw en anderen zijn in verzekerde bewaring. Volgens de politie gebruikte Oliviera, een radio-technicus, de hut als werkplaats om zijn communistische bedrijvigheden te dekken. In de hut werd een grote hoeveelheid machinegeweren, geweren, revolvers, handgranaten, patronen en andere munitie aangetroffen. Ook werd communistische propaganda ontdekt, waaronder manifesten van Luis Carlos Prestes, de leider van de verboden Braziliaanse communistische partij.

Nederland grootste bierexploitant ter wereld

's-Gravenhage. — Nederland is in 1955 voor de zesde achtereenvolgende maal 's werelds grootste bierexportland geweest. In het afgelopen jaar bedroeg de Nederlandse bierexport 664.838 hectoliter t.w.v. Nf. 56 miljoen of ongeveer 16 procent meer dan in 1954, toen de export 571.543 Hectoliter bedroeg t.w.v. 48 miljoen gulden (Nederlands). Voor de oorlog bedroeg de Nederlandse bierexport ongeveer 100.000 hectoliter.

Experiment van bataten transport in Pto. Rico

Puerto Rico. - Voor het eerst in de geschiedenis van de Puerto Ricaanse uitvoerhandel, wordt grote zorg besteed aan bataten die naar de Verenigde Staten worden verscheept. Na zorgvuldige selectie worden zij met een laag was bedekt en hun temperatuur wordt dagelijks opgenomen.

Dit is een experiment waarvan men verwacht dat het de uitvoerhandel van bataten, waarnaar grote vraag in de Verenigde Staten bestaat, zal bevorderen. Het departement van Handel en Landbouw eist nu niet langer het uitgassen van de bataten alvorens ze tot de Verenigde Staten toe te laten en de planters in Puerto Rico kunnen hen zonder verwerken verschepen. Er zullen nog meer proefzendingen gedaan moeten worden zodat dit product niet zal falen een hoge kwaliteit te bereiken.

Gereed voor vergeldingsaanvallen

Honderden Amerikaanse bommenwerpers dag en nacht in de lucht

Washington. — Dag en nacht zijn honderden Amerikaanse inter-continentale bommenwerpers in de lucht, die altijd gereed zijn voor vergeldingsaanvallen met atoombommen, als een onverwachte aanval op de Verenigde Staten gedaan zou worden. De strategische luchtmacht houdt vliegtuigen en bemanningen in een staat van direkte gevechtsparaatheid op oefenvluchten boven de Verenigde Staten en naar bases in het buitenland.

Dit is in Washington bekend gemaakt door een woordvoerder van het Amerikaanse ministerie van defensie. De oefenvluchten wijken slechts in zoverre van werkelijke oorlogsvluchten af, dat de vliegtuigen nooit atoombommen vervoeren. In plaats daarvan nemen ze namaakbommen mede, die even groot en even zwaar zijn als atoombommen. De namaakbommen worden op de oefenvluchten niet uitgeworpen.

De bommenrichter „simuleert" het uitwerpen met elektronische apparaten. De plaats, waar de bom zou zijn neergekomen, wordt geregistreerd.

De vliegtuigen boven de Verenigde Staten bevinden zich altijd op uiterlijk een uur vliegen van opslagplaatsen voor atoombommen van de strategische luchtmacht, die onder nauwgezette contrôle van burgerleden van de commissie voor atoomenergie staan. De Amerikaanse wet schrijft voor, dat de militaire autoriteiten van de president toestemming moeten hebben voor het gebruik van atoomwapens.

De woordvoerder zeide nog, dat door de methode van de strategische luchtmacht de oefening van de bemanningen verbonden is met de mogelijkheid van onmiddellijke vergelding en dat tevens doordat altijd honderden vliegtuigen in de lucht zijn, verzekerd is, dat een machtig luchtwapen een eventuele vernietiging van bases zal overleven.

Studiekring voor Moderne Muziek

Willemstad. — Gisteravond is de Studiekring voor Moderne Muziek van het C.C.C. opnieuw bijeen geweest. De aanwezigen beluisterden een Septet van Kees van Baren, alsmede een concert voor gitaar en orkest Tacax opus 55 van de Hongaar Jener, waarvan over de gehele wereld slechts vier opnamen bestaan. De heer Jaap Kunst had een dezer opnamen weten te bemachtigen, waardoor de leden van de Studiekring in de gelegenheid waren dit concert te beluisteren.

Engelse douane neemt rupsbanden voor tanks in beslag

Londen. — De douane van Cardiff (Zuid-Wales) heeft beslag gelegd op honderden tonnen rupsbanden voor tanks, die met het Nederlandse schip „Maartje" (348 ton) naar België verscheept zouden worden. De rupsbanden waren door een Londens bevrachtingskantoor namens een „onbekende zakenman" verzonden. Zij kwamen uit Herefordshire en werden voor Kerstmis in Cardiff door de douane in beslag genomen, in afwachting van een onderzoek.

Een douanefunctionaris verklaarde, dat de eigenaar binnen een maand zijn goederen moet opeisen, omdat zij anders verbeurd verklaard worden. Als de eigenaar zich meldt, zal de douane de justitie verzoeken de inbeslagneming wettig te verklaren. De rupsbanden waren in 35 spoorwagons naar Cardiff vervoerd, waar zij nu uitgeladen worden op de kade, in afwachting van nadere instructies uit Londen. De „Maartje" is naar Port Talbot gevaren en heeft daar kolen geladen voor Nederland.

. — In Berlijn hebben dezer dagen duizenden honden deelgenomen aan een blafwedstrijd. De wedstrijd, die werd gehouden op vier grote pleinen, was georganiseerd door de twee Westberlijnse radiostations. De opzet was de hond te vinden, die het hardst kan blaffen.

Entrepôt te Fort George, Honduras

Brits Honduras. — Het bestuur van Brits Honduras heeft onlangs voorstellen goed bevonden met betrekking tot de oprichting van een entrepôt te Fort George Hotel. Luxe-artikelen, die aan hoge invoerrechten onderworpen zijn, zullen in het plan opgenomen worden. Voorheen zouden op alle uitgestalde goederen invoerrechten verschuldigd zijn geweest; maar de prijs-etiketten zullen thans de prijzen zonder de invoerrechten vermelden.

Een bezoeker kan een artikel uitkiezen, de prijs zonder invoerrecht betalen en het aan boord van vliegtuig of schip waarmede hij wil vertrekken laten bezorgen.

Er zijn maatregelen om te verzekeren, dat het artikel niet ter plaatse wordt verkocht door de bezoeker. Er zijn bepalingen, waardoor de firma, die het artikel verkoopt teruggave van betaalde invoerrechten kan krijgen van de Douane.

Een en ander zal voor een jaar op proef geschieden en zal beperkt blijven tot goederen, die minder dan een jaar in Brits Honduras zijn geweest (de huidige reglementaire periode om teruggave te erlangen) (REC Bulletin).

Sportnieuws

Montevideo. — De tweede wedstrijd om het kampioenschap van Zuid Amerika tussen Argentinië en Peru is geëindigd in een 2-1 overwinning van de Argentijnen. De ruststand was 1—0 voor de Argentijnen.

Washington. — Dave Sime, een 19-jarige athleet, heeft de bekende Amerikaanse sprinter Andy Stanfield op de 100 yards in een indoorwedstrijd verslagen. Zijn tijd was 9,5 sec. Hiermede verbeterde hij het record van Agostini uit Trinidad met 0,1 sec.

Emmastad

C.P.I.M.

WACHTDIENSTEN:

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel: 2307
Van 23.30 — 07.00 J. Kokshoorn tel: 2470

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 uur t.m. 28 Jan E. C. de Haseth Kl. St. Michiel 2 tel: 23179 (stad).
B. g. g. nad inl. tel. 2400

Materialen Afdeling:
W. Batelaan tel: 2097

C.S.M.

Rederij:
H. Poot tel: 2570

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00
Kantoor tel. 2458 — 2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00
G. W. Ooverdijkink tel: 3412

Dokafdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098;
Van 1.00 — 07.30 P. Talma tel: 4523

THEATER ASIENTO
Geen Voorstelling.

GREEP UIT DE ETH[ER]

CUROM:
17.00 Voor de groteren,
17.15 Aperitief.
17.45 Zuid-Amerikaanse gram[ofoon]platen
18.00 Boletin di Noticia
18.10 Eilandelijke leeszaal.
18.30 Nieuws
1845 En nu tante Aukje
19.00 Curom's Juke-Box,
19.30 Wat de handel biedt.
20.30 Ned. Radio-Unie:
21.00 Conjunto Cristal
21.30 Zuid-Amerikaanse orkest[illegible]
21.45 Het wekelijks hoorspel.
10.15 Nocturne door Toni Mar[illegible]
22.15 Nieuws
22.30 Sluiting

RADIO HOYER:
17.00 Tea at five
17.30 A. P. Nieuws
17.40 Duitse musici
18.15 Noordamerikaanse muziek
18.30 Met de jarigen in de lu[illegible]
19.00 Sport
19.10 Praatje door Pater Bren[illegible]
19.30 Hoorspel.
19.45 Gevarieerde muziek
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerde muziek
22.00 Sluiting.

RADIO CARIBE:
17.00 Complaciendo Peticiones
17.45 Noticias
18.00 Evening Serenade
18.30 Dutch Program
18.50 Er was eens....
19.00 Avond Concert
19.30 Fiesta Musical
20.30 Dramatic Play
20.00 Platter Parade.
22.30 Prelude to Slumber
23.00 Sluiting.

RADIO KELKBOOM:
17.30 Kinderuurtje
18.00 Musica
18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinnermuziek
19.00 Noticias
19.15 Musica
19.45 Nieuws
20.00 Musica
20.15 Frente al pecado de ayer
20.30 Muziek
21.00 C. C. A. Programma
22.00 Sluiting.

AVROS:
17.00 Linda's Eerste Liefde
17.15 Reclame
17.30 Breek de Bank
17.45 Populaire melodieën
18.00 Achterstem
18.30 Voor de jarigen
18.45 Nieuws
19.30 Woensdag-avond Concert
20.55 Nieuws
21.00 Sluiting

San Marino. — San Marino, [illegible]pa's kleinste republiek, heeft een [ge]lukwensboodschap gezonden aan [Mo]naco, het kleinste vorstendom in [ver]band met het aanstaande hu[welijk] van prins Rainier met Grace Kel[ly]

ERIC DE NOORMAN: Gunnar de gevreesde

4—29. „Halt! Sta stil als Uw leven U lief is!" schreeuwt Gunnar, die zich voor de marskramer op de weg heeft geplaatst. Geschrokken houdt de man zijn voeten in en kijkt hem met open mond aan.

Naar zijn uiterlijk te oordelen schijnt de marskramer niet tot het ras der onverschrokken helden te behoren; desondanks is zijn eerste reactie meer verbazing dan angst. Maar als hij dan tussen de bomen de machtige strenge gestalte van Eric ziet staan, en de scherpe blik uit diens staalblauwe ogen ontmoet, als hij dan nog ziet dat de pees van zijn boog aantrekt, breekt hem het klamme angstzweet uit en beginnen zijn knieën te trillen. „O wat vreselijk", jammert hij zachtjes. „Genade Heer! Erbarming! Heb medelijden met een arme man!"

„Ha! Ge zijt bang, nietwaar! Ge siddert voor Gunnar de Gevreesde!" roept de jongeman zeer voldaan uit. „Stal de inhoud van die zakken maar eens uit op de weg!" gebiedt hij, wijzend op de twee grote pakken, die aan weerszijden van het paard hangen. Haastig voldoet de man — vrezend voor zijn leven — aan dit bevel. In zijn zenuwachtigheid laat hij de waren uit zijn handen vallen, wat hem opnieuw in jammerklachten doet uitbarsten. „Mijn kostbaar goed!"

„Mijn beste spullen! O, wat een schade!" Daarbij kan hij niet nalaten telkens naar Eric te kijken die hem een ontzettende angst schijnt in te bezoemen, niet wetende dat deze daar staat om hem te beschermen:

Intussen inspecteert Gunnar de uitgestalde waren, vist er een snoer kralen uit en zegt geringschattend:

„Hm, niet veel zaaks allemaal".

„Inderdaad! Allemaal rommel", beaamt de man haastig. „Heus, het is allemaal waardeloos Heer?" Blijkbaar vergetend dat hij dezelfde spullen de vorige dag nog hemelhoog heeft aangeprezen bij zijn klanten.

„Pak die rommel in en verdwijn!" beveelt Gunnar.

De manskramer gehoorzaamt. Hij kan zijn geluk nog niet geloven en zou dolgraag omkijken; hij heeft het gevoel of hem elk ogenblik een pijl tussen de schouders kan treffen. Zo verdwijnt hij uit het gezicht, nagestaard door Gunnar en Eric, de eerste zeer voldaan over het werk, dat hij verricht heeft, de laatste totaal verbijsterd over deze onverwachte afloop van het geval.